

Huis-, tuin- en keukenpraatjes

Blog-archief 2023

HT&K BLOG

Elke week een praatje met een plaatje. Geen hoogdravende meningen of standpunten. Gewoon wat huis-, tuin- en keukenpraatjes en soms een beschouwende blik naar 'buiten'.

Jaap van Steenbeek

31-12-2023

Inhoud

Inleiding	3
Januari	5
Weer naar normaal.....	5
Met regen komt webdesign.....	6
Een kaartje. Kleine moeite, groot plezier!	7
Led-lichteffect	8
Februari	9
In zo'n huisje .. Gezellig .. Met elkaar .. Samen	9
Blauwe envelop	10
Managen van verwachtingen	11
Digitale ontwikkelingen	12
Maart	13
Een schoon trottoir	13
Voorjaar en Pasen.....	14
Plaatselijke Opschoondag.....	15
Opfleuren.....	16
April	17
Groene aanslag.....	17
Uitzien naar Pasen.....	18
Terugblik op Pasen.....	19
Het witte goud	20
Naar buiten.....	21
Mei.....	22
Digitale nostalgie?	22
Rijstverslag.....	23
Fotografische terugblik.....	24
Thuiskomer	25
Juni	26
Einde voorjaar?.....	26
Kevertjes zoeken.....	27
Contant of wilt u pinnen?	28
Lampenpoetser.....	29
Juli.....	30
Wielrennen	30
Zomervakantie	31

Onkruid?	32
Alles onder controle	33
Energie.....	34
Augustus	35
Zomer of sportzomer.....	35
Digitale vergroening	36
Goede voornemens	37
Hoop op Zegen	38
September	39
Supermaan	39
Schilderwerk.....	40
Airborne-herdenking	41
Eten volgens het seizoen	42
Kachels poetsen.....	43
Oktober.....	44
Gezellig	44
Herfstmenu.....	45
Handschrift	46
Grof vuil	47
November	48
Zwammen.....	48
Brand in de pastorie	49
TV-generatie	50
Herinneringen.....	51
December	52
Nog even herfst	52
Naderende feestdagen	53
Fotoboek.....	54
Kersttradities.....	55
Drie uit het Oosten	56

Inleiding

Onze website biedt vanaf 2023 de mogelijkheid om vrij eenvoudig een blog te vullen. Deze mogelijkheid kwam mee met de nieuwe module voor webdesign. Ik ben op 7 januari gestart met een kort probeersel.

Al snel bleek dat ik het leuk vond om daarmee bezig te zijn. Ik ben geen literaire schrijver of neerlandicus. Taal was op school altijd mijn zwakste punt. Toch hoop ik dat het lukt begrijpelijk te schrijven en op den duur ook een beetje een constante stijl te ontwikkelen.

Het is gelukt om elke zaterdag een 'praatje met een plaatje' te plaatsen. Gewoon dingen die je aan de keukentafel bespreekt. Dus geen hoogdravende meningen of standpunten. Gewoon huis-, tuin- en keukenpraatjes over dagelijkse zaken. Dingen die die week passeerden of die mij of ons bezig hielden.

Net als aan de keukentafel gaat af en toe de blik naar buiten. De insteek blijft: een positief slot van de week. Ook in de blik naar buiten. Daarbij wordt niet voorbij gegaan aan de mogelijkheid om een kritische ondertoon te hebben. Bedoeld als opbouwend.

De positieve insteek heeft gelijk een risico. Net als velen op de sociale media schets ik dan een te positief beeld. Ik zou misschien de negatieve dingen die ons overkomen niet benoemen. Dat is een valkuil die bekend is en daarom hoop ik dat die vermeden kan worden.

De blogs vormen geen 'vervolgverhaal' maar grijpen door de chronologische insteek hier en daar op elkaar terug. De verhaaltjes kunnen los van elkaar gelezen worden. Diepgang in persoonlijke aangelegenheden vind je hier niet. Kom daarvoor maar aan de echte keukentafel een praatje maken.

Meestal begin ik op donderdag of vrijdag aan het nieuwe verhaaltje. De publicatie volgt overigens automatisch op het door mij ingestelde tijdstip. Elke zaterdag om 11:15 uur. Of ik dat ook na 2023 vol kan houden, zal de tijd leren. Tot nu toe is dat in ieder geval gelukt.

Dit 'boekwerkje' is een soort blog-archief van 2023. Op de [website](#) blijft in principe een totaal van maximaal 52 blogs zichtbaar. De eerdere blogs kunnen per jaar in een pdf-formaat worden gedownload.

De blogs worden vanaf juni ook gecontroleerd op het automatisch voorlezen in de leesmodus van Edge. Ook de vertaling naar het Engels wordt regelmatig gecontroleerd. Daarmee hoop ik dat onze Amerikaanse vrienden ook onze huis-, tuin- en keukenpraatjes kunnen volgen.

Januari

Zaterdag 7 januari 2023, 12:06

Weer naar normaal

Zo. De eerste week van 2023 zit er weer bijna op. Nog een beetje uitbuiken van de geslaagde feestdagen. Tijd voor het jaarlijkse ritueel met het opruimen van de kerstversiering.

Alles kan weer naar de zolder. Ik sta, net als vorige jaren, weer versteld. Het aantal dozen lijkt toe te nemen en het opruimen kost gevoelsmatig meer tijd dan het plaatsen van de versiering. De reden is misschien simpel. Gaandeweg zet je vanaf de 1e advent van alles neer, maar bij en na Driekoningen wil je alles snel en weer volledig uit het zicht hebben. We doen het onszelf aan.

De kamer ziet er weer min of meer vertrouwd uit. Alleen de kerstkaarten laat je nog even hangen. De laatste kwam uit de Verenigde Staten en die was gisteren pas binnen. Je denkt ondertussen alle glitter en naalden opgezogen te hebben. Her

en der zie ik nog een verdachte schittering. Stiekem laten liggen. Dat zijn schitterende herinnering aan de feestdagen.

Tags: [Kerst](#), [Opruimen](#), [Huis](#)

Met regen komt webdesign

Een week met veel regen. Binnen zitten en van de nood een deugd maken. De nieuwe webdesign-applicatie moest al lange tijd worden ingevuld. Die combinatie was een goede reden om de oude website in een nieuw jasje te steken. En nee lolbroek; ... geen regenjas.

Het bedrijf van onze webhosting had ruim voor januari 2022 aangegeven dat de oude module voor webdesign zou stoppen. Door verschillende omstandigheden kwam het er lange tijd niet van om de site om te zetten naar een nieuwe applicatie. En na 7 jaar was het toch eens tijd om de presentatie van stamboomonderzoek te actualiseren. Correcties of aanvullingen in de gegevens waren ruim twee jaar niet verwerkt. En ik wist het: Vooral het bijwerken van de databases zou weer veel tijd en inspanning kosten. Ik zag er tegen op, maar ... je bent nooit te oud om iets te leren.

Hoewel Google Analytics laat zien dat er best veel gebruik gemaakt wordt van de genealogische delen van de website, is de respons via 'contact' gering. Er wordt dus veel gekopieerd, maar er worden weinig aanvullingen of correcties geleverd. Waarom dan al die moeite voor de databases?

Conclusie: stoppen met databases. Vanaf nu worden de resultaten van het stamboomonderzoek via pdf-documenten op de site gezet. De kwartierstaten van de grootouders van mijn kinderen kunnen dan snel en makkelijk worden voorzien van uitbreidingen, verbeteringen en correcties. Of dat een slim besluit is weet ik niet. De tijd zal het leren.

De site heeft nu een eigentijdser design en meer (nieuwe) mogelijkheden. Dit blog is daar een voorbeeld van. Hoewel het totaal anders werkt, heeft het resultaat een aanvankelijk door mij niet zo gewaardeerde 'WordPress-uitstraling'. Hoe langer ik er echter aan werk: Deze applicatie is een stuk eenvoudiger te gebruiken en het resultaat is overzichtelijk en rustig..

Omdat Kerst net achter de rug was, was het overnemen van de informatie rond onze kerststallen niet de eerste prioriteit. Dit menu-item zal immers pas in oktober weer actueel zijn. Aan de andere kant: In de zomer ontvang ik op het kerststal maken en de mogelijkheid voor het reserveren van de grote kerstgroep ook reacties. Gelijk bleek ook, dat de nieuwe applicatie voor webdesign snel werkte en ik het ook snel onder de knie had. Het onderdeel Kerststal tenslotte dus ook in het nieuwe ontwerp. Voorlopig blijft het - met enige trots - in het hoofdmenu te zien. Dat kan bij een volgende update in februari immers weer eenvoudig worden aangepast.

Tags: [Digitaal](#), [Website](#)

Een kaartje. Kleine moeite, groot plezier!

De voorraad verjaardagskaarten moest deze week worden aangevuld naar de 65 stuks die we het komende jaar nodig hebben. Het grootste deel gaat in de oranje brievenbus. Samen met de meeste kerstkaarten worden op die manier zo'n honderd kaarten van ons door een postbode bezorgd. Omdat PostNL de prijs van de postzegel met 5 cent heeft verhoogd, was er even een moment van twijfel.

De oude slogan uit de titel werd in 1983 door PTT-post gebruikt. Toen was de prijs voor een postzegel voor kaarten nog 50 cent (gulden-tijdperk). Een kaart mocht je tegen datzelfde tarief in een envelop versturen. Mits niet dichtgeplakt, want de post moest het kunnen controleren. Op brieven in een gesloten envelop moest een zegel van 70 cent. Mooie afgeronde tarieven.

Inmiddels hanteert de opvolger van PTT-post een basistarief van € 1,01 voor kaarten én brieven. Open enveloppen kunnen de sorteermachines niet verwerken. En als je het je afvraagt: Waarom niet gewoon € 1,00? Dat is uit te rekenen: Voor PostNL levert het niet afronden van het tarief voor consumentenpost € 1,3 miljoen op. "Klein verschil, grote winst".

Al peinzende verschijnt bij mij een vreemd denkbild van een waarde-transportbedrijf dat wordt ingezet bij het legen van de oranje brievenbussen. De gepantserde auto is na zijn rit afgeladen vol met nog ongestempelde postzegels. Zover zal het wel niet komen. Dus wakker en bij de les blijven.

Dan toch maar de felicitaties overbrengen via appjes en persoonlijke of openbare berichten op sociale media? Ik reageer best vaak op die vermeldingen van verjaardagen. Degene die zijn of haar geboortedag op die manier openbaar maakt vindt dat schijnbaar fijn. En soms krijg je direct een reactie terug die meer is dan een 'like-duimpje'.

Via die kanalen bereik ik echter lang niet iedereen. Sommigen van degenen die mij lief zijn hebben heel bewust geen accounts op sociale media. Ook kinderen en ouderen vaak niet. En dat is bij uitstek mijn doelgroep. En lang niet iedereen die wel een account heeft laat zijn of haar geboortedag afkondigen op de platforms van Meta of Microsoft. Ikzelf ook niet.

Ik blijf daarom trouw aan de verjaardagskalender. Ik blijf dit jaar weer postzegels plakken en kaarten versturen. Het effect van het hogere tarief is te overzien. Een kostenstijging van slechts 5 Euro per jaar. Niet zeuren. Er zijn beroerder zaken waar je je geld aan uitgeeft.

"Een kaartje - Kleine moeite, groot plezier". Vooral ouderen en kinderen vinden het nog fijn.

Tags: [PostNL](#), [Kaartjes](#)

Led-lichteffect

Wij hebben best veel spotjes, plafonnieres, hang-, wand- en schemerlampen in huis. En daarin hadden we verschillende soorten lichtbronnen. In de woonkamer bijvoorbeeld staande en hangende lampen met elk tien 20W halogeenlampjes. Al die lampen en lampjes in huis verbruikten heel wat Watt. Dat moest energiezuiniger kunnen. Dus afgelopen november zijn alle lampen in de woonkamer vervangen. Gelijk is de rest van het huis - waar dat kon - ook van ledverlichting voorzien.

Alles is net even anders dan het simpele peertje uit Eindhoven. Je moet er nu haast voor hebben doorgeleerd. Eerst maar een lijstje maken. Uiteenlopende waarden op de schalen van de heren Watt, Volt en Kelvin passeerden de revue. Ook de diverse maten en vormen van de lampen. En die lampjes hebben weer een grote diversiteit aan fittingen.

De conventionele dimmers en transformatoren werken niet goed met ledlampen. Dus de bestaande dimmers moest ik vervangen en - waar nuttig en gewenst - extra dimmers plaatsen. Liefst zo min mogelijk transformatoren. Dus direct bedrading met 220V naar de lampjes waar dat kan en nieuwe 12V-trafo's waar dat moet. Dus het lijstje werd nog iets langer.

Na de aanschaf moest alles natuurlijk ook nog even geïnstalleerd. Al met al een investering in geld en tijd dus. Op zich vind ik werken met elektriciteit leuk werk. Soms sta je even te klungelen, maar het lukte deze doe-het-zelver zonder dat er stoppen zijn doorgeslagen. De oude lampen en lampjes zijn - netjes gescheiden - ingeleverd bij de milieustraat.

Op het moment dat alles klaar en opgeruimd was, kregen we een tegoedbon voor o.a. ledlampen van de gemeente. Mosterd na de maaltijd misschien, maar wel in dank aanvaard. We hebben nu een voorraadje reservelampen.

In de woonkamer is er weer eenheid in het ontwerp. De nieuwe lampen zorgen 's avonds met een amberkleurig licht voor zachte schaduwlijnen op de wanden en het plafond. Ook in de rest van het huis heeft de nieuwe verlichting een mooie en rustige uitstraling. Waar we oude spaarlampen hadden, geen opwarmtijd meer. Dus in het hele huis direct voldoende zicht en een positief lichteffect. Dat merk je zeker in de afgelopen periode met de kortste dagen van het jaar.

Hoe het onder de streep op de energierekening uit komt? Volgens het overzicht van onze energieleverancier hebben we in de maandperiode rond de feestdagen 33% minder stroom verbruikt dan in de vergelijkbare perioden van de afgelopen drie jaren. We

proberen sowieso energiebewuster te zijn en dat heeft schijnbaar effect. Voor welk deel die daling van het verbruik toe te schrijven is aan de nieuwe verlichting weet ik niet. Maar ik ben absoluut overtuigd. Onze ledverlichting heeft hierin ook een gunstig effect.

Tags: [Verlichting](#), [Energie](#), [Huis](#)

In zo'n huisje .. Gezellig .. Met elkaar .. Samen

Tien jaar geleden maakte de uil uit Bosrijk met die tekst reclame voor een verblijf in het vakantiepark van de Efteling. Met een imitatie van zijn lijzige stem, is bij mij een zegswijze blijven hangen. "Samen ... In een huisje." En dat is niet toevallig. Wij wonen namelijk vanaf oktober 2013 officieel samen. Waarom in februari dan al deze kreet in dit blog? De afgelopen midweek waren wij erop uit. "Samen ... In een huisje".

Niet naar Bosrijk trouwens. Voor mij is de Efteling echt geen attractie. Al helemaal niet als ik hoor van een stroomstoring. Ik ben blij dat we afgelopen dinsdag niet in de Python zaten. De verleiding was nog wel even aanwezig om voor ons vertrek skidragers op het autodak te zetten en daarna de bagage in te laden. Ik zag de verbaasde gezichten van onze burens al voor me. *"Ze gaan hun botten breken en komen terug met de gipsvlucht."* Dus ook geen spannende wintersport.

Om de drieslag van "wat niet" compleet te maken: Ook al reden we richting Schiphol, we vlogen niet ons land uit naar een exotische plaats. Onze bestemming was Egmond aan Zee. In dit seizoen geen 'place to be', Veel horecazaken zijn beperkt geopend. Gewoon omdat er - buiten het weekend - onvoldoende klandizie is. Zelfs de parkeerautomaten staan in de winterstand. We hebben daardoor volop kunnen genieten van rust en ruimte. Zomaar even een midweek weg. Gewoon omdat het kan. "Samen ... In een huisje."

Als je ons zou zien, valt vast op dat we van ons vakantieverblijf snel een kopie van 'thuis' maken. Eigen kussens mee. Senseo voor de vertrouwde koffie. Laptops online op de eettafel. En na de warme hap samen voor de TV. Zelfs voor de boodschappen ga ik naar de gebruikelijke supermarktketen. Niet zo heel spannend en volgens sommigen wellicht saai. Gewoon zoals thuis. "Samen ... In een huisje".

Ik heb dus geen foto's van avontuurlijke attracties, besneeuwde bergen of exotische plaatsen. We zijn gewoon even weg in eigen land. We boften wel met het weer. Veelal droog, af en toe zon en met een stormachtige wind. Ideaal om aan de kust uit te waaien. Naast de duinen en de zee zijn er genoeg dorpen die we hebben gezien. Egmond aan Zee, Egmond aan den Hoef, Egmond Binnen, Alkmaar, Bergen aan Zee en Bergen (de hoofdplaats van de gemeente). En 's-avonds op de bank ontspannen tv-kijken met een toepasselijk fotobehang in de achtergrond. "Samen ... In een huisje".

Tags: [Vakantie](#), [Recreatie](#)

Blauwe envelop

Ik ontvang alles wat ik nodig heb voor het controleren of invullen van de belastingaangifte 2022 digitaal. Ook de brief van de Belastingdienst. Op 30 januari. Toen we in Egmond aan Zee op vakantie waren. Zo makkelijk is dat. Ik ontvang dezelfde brief van de Belastingdienst 9 dagen later nog een keer. In onze brievenbus. In een blauwe envelop. En die envelop irriteert mij onderhand flink.

Dat ik belasting moet betalen vind ik niet leuk, maar wel reëel. Hoort bij onze samenleving. Het zou natuurlijk minder mogen zijn, maar leuker kunnen ze het niet maken. Wel makkelijker. Al vele jaren gaan mijn berichten aan de Belastingdienst via de elektronische snelweg. Dat vind ik makkelijk en het is volgens mij goed voor het klimaat.

Ruim zeven jaar geleden – in 2015 – is het zelfs wettelijk vastgelegd. Berichten tussen belastingplichtigen en de belastinginspecteur mogen uitsluitend elektronisch verzonden worden (art. 3a lid 1 Algemene wet inzake rijksbelastingen). Vanaf die tijd hebben we een verplicht account op MijnOverheid.nl. Daar kun je de Belastingdienst niet de-selecteren. Die doet altijd mee. En ze hebben geen klantenservice waar je je kunt uitschrijven voor de ongewenste post in je brievenbus.

En dus hangt hij op 8 februari weer in de brievenbus. Die vermaledijde blauwe envelop. Ik krijg die brief omdat ik aangifte inkomstenbelasting over 2022 moet doen. Over het hoe schrijft de inspecteur: *“U kunt vanaf 1 maart 2023 aangifte doen met de online aangifte op Mijn Belastingdienst of met de aangifte-app.”*

Uiterst positief gesteld, maar elke andere mogelijkheid wordt uitgesloten. En vanaf 1 maart (= complimentendag) kan ik aangifte doen? Het zou leuk zijn als het dit jaar - in tegenstelling tot eerdere jaren - wel lukt verbinding te krijgen. Dat

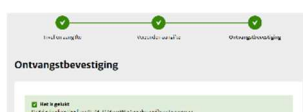
zou een compliment waard zijn. We gaan het zien. Ik ben er klaar voor.

Wanneer ik de aangifte zou willen uitprinten om die naar de Belastingdienst te sturen, staat op die print als eerste tekst: *“Eigen kopie, niet opsturen”*. Op die print staat geen adres van de Belastingdienst. Ook niet op de digitale brief. Op de papieren brief alleen een retouradres in Heerlen voor PostNL.

De Belastingdienst is zelf door de toeslagenaffaire niet dakloos geraakt. Hij heeft zelfs meerdere grote en mooie daken boven het hoofd. Na enig zoeken op de website vind ik ‘mijn’ belastingkantoor in Arnhem. Met een postadres en een gewoon adres om iets af te kunnen geven aan de balie.

Opsturen mag volgens de print niet. Dan maar de uitgeprinte aangifte afgeven? Afgeven op de belastingdienst? Ach, dat heb ik net al gedaan. Ik ga straks weer braaf digitaal aangifte doen. Ik ben naïef. Ik blijf hopen dat de belastinginspecteur zich - op enig moment - wel aan de ruim 7 jaar oude wettelijke regeling gaat houden. Ik blijf hopen dat dit de laatste blauwe envelop was.

Tags: [Administratie](#), [Belastingdienst](#)

Aanvulling 1 maart 2023:

Aangifte gedaan via website van de belastingdienst. **COMPLIMENTEN**. Dit jaar is het wel gelukt om op 1 maart aangifte te kunnen doen zonder overbelasting van belastingdienst.nl met slechts één hapering bij de Digid.

Managen van verwachtingen

Op 15 maart aanstaande zijn er twee verkiezingen. Voor Provinciale Staten én voor de Waterschappen. Wees gerust, ik ga geen stemadvies geven. Vooral omdat ik vind dat uw keuze uw eigen verantwoordelijkheid is. Dat is democratie. Aan u de keuze of de beloften van de politici en hun partijen gewenst én realistisch zijn.

Afgelopen januari kwam ik een zeer gewaardeerde oud-collega tegen. Wij werkten beide in en voor onze gemeente. Ik herkende hem niet direct. Met gezichtsbeharing had deze inmiddels gepensioneerde man een wijzer uiterlijk gekregen. Hij zag er nu bijna zo wijs uit als hij in mijn ogen is. Waarom begin ik hier over hem? Hij leerde mij het geheim achter het managen van verwachtingen. In zijn functie kreeg hij allerhande verzoeken over de inrichting en het beheer van "zijn" wijk. Hij honoreerde alleen de verzoeken waarvan hij wist dat ze zouden worden uitgevoerd. Omdat hij daarover zelf kon beslissen. Verzoeken waarvan hij niet zeker wist of de wens gehonoreerd zou worden, wees hij simpelweg af. Geen mooie verhalen als "We nemen het mee ...", "Ik zal eens kijken ... " of "Ik leg het voor ... ". Nee. BAM. Gelijk slecht nieuws. "Gaat niet gebeuren."

Daar hield het voor hem niet op. Hij had een goed besef van zijn inspanningsplicht. Hij ging overleggen met of zelfs soebatten bij collega's die de toezegging wél konden doen. Wanneer het uiteindelijk allemaal rond en zeker was ging hij terug naar de burger van het "afgewezen verzoek". Hij kon dan zeggen dat het verzoek - bij nadere beschouwing - toch kon worden ingewilligd.

Logisch dat deze oud-collega door verreweg de meeste burgers op handen gedragen werd. Niet alleen kwam hij zijn beloften na, maar hij kon alsnog het onmogelijke voor elkaar krijgen. En de mensen die tenslotte bleven zitten met een afgewezen verzoek konden hem niet verwijten dat hij ze aan het lijntje had gehouden. Zo werden ernstige teleurstellingen voorkomen. Graag zagen de mensen hem bij een volgend verzoek weer als behandelaar.

Sommige collega's noemden dat slim of zelfs sluw, maar ik vond het een enorm wijze vorm van omgaan met beloften aan burgers. Het ultieme verwachtingenmanagement.

Zoals beloofd: geen stemadvies voor de kiezers. Voor de verkiesbare kandidaten van deze verkiezingen wel een keuzebiljet. Met de hiervoor geschetste manier van omgaan met verwachtingen van burgers is de kans aanwezig dat uw politieke carrière duurzaam wordt. Het voorkomt bij de kiezers en uzelf teleurstellingen. We zien u graag terug als verkiesbare kandidaat bij de volgende verkiezingsronde.

Tags: [Verkiezingen](#), [Verwachtingen](#)

Digitale ontwikkelingen

Ik behoor tot de generatie die de digitale ontwikkelingen van het persoonlijk computergebruik zo'n beetje vanaf het begin heeft meegemaakt. Eind 1987 kocht ik via een pc-privéproject mijn eerste thuiscomputer. Ik koos voor de beste in het aanbod. Die met een harde schijf van 20 Mb. En daar was ik trots op. Nu heb ik de beschikking over een digitale opslag die ruim 100.000 keer groter is dan in mijn eerste Tulip-PC.

Niet alleen de opslag, maar ook de manier van verbinden met 'buiten' is veranderd. In het begin bestonden internetserverns nog niet. Je kon via het telefoonmodem alleen verbinding maken met andere computers. Je had veel geduld nodig, want de beste verbinding was nog behoorlijk traag. Toen internet er wel was, ging de verbinding via datzelfde trage telefoonmodem. Je hoorde gepingel als je verbinding maakte en je telefoonlijn was gelijk 'in gesprek'.

Al snel koos ik voor ADSL met een eigen huiscentrale en meerdere telefoonlijnen. Later kwam de directe verbinding via een modem. De data van de telefoonaansluiting werden in de meterkast gesplitst naar telefoon en internet. Je moest een router aansluiten om meerdere computers in huis van een LAN-verbinding te voorzien.

Inmiddels is de router overbodig en is er een eigen draadloos Wifi-netwerk waarop de computers en mobiele telefoons automatisch inloggen. Via hetzelfde modem hebben we een tweede netwerk voor gasten die bij ons in huis online willen zijn. Ook het Tv-signaal komt via hetzelfde modem binnen. Alles via één simpele telefoonlijn op het koper-netwerk. De gemeten download snelheid is bijna 100 Mb/s. Uploaden gaat met iets meer dan 25 Mb/s. En dat werkt goed.

Toch kwam er deze week een monteur om ons aan te sluiten op het glasvezelnet. Die monteur ging – ver van het kruipruik – onze kruipruimte in om op de gewenste plek in de woonkamer een mooie nieuwe aansluiting te maken. En ik ben daar blij mee. De digitale ontwikkelingen tussen 1987 en nu zijn immers snel gegaan. Veel sneller dan ik ooit kon vermoeden. De groei in omvang en snelheid van die digitale ontwikkeling zal in de toekomst vast en zeker doorgaan.

Nu moet ik nog kiezen met welke snelheid we de digitale snelweg via glasvezel op willen. Er zijn meerdere mogelijkheden van 50 Mb/s tot zelfs 1 Gb/s. De snelheden van download en upload zijn

bij glasvezel niet meer verschillend. Dus gelijke snelheden in beide richtingen.

Waarvoor zal ik kiezen? Sneller dan de huidige 100 Mb/s? Ik heb advies gevraagd aan mijn zoon die er verstand van heeft. Zijn advies: “Die snelheid van 100 Mb/s voldoet toch? Later kun je altijd nog verhogen.” Zo simpel kan het zijn. Ook op de digitale snelweg vooralsnog max 100. De aansluiting in ons huis is geschikt voor toekomstige digitale ontwikkelingen.

Tags: [Glasvezel](#), [Digitaal](#), [Huis](#)

Een schoon trottoir

Ooit was je verplicht het gemeentelijk trottoir bij je huis schoon, heel en veilig te houden. Nu niet meer. Ik veeg 'mijn' stoep dus echt niet elke week. Zwerfvuil ruim ik vrij snel op, maar natuurlijk vuil ligt bij mij wat langer. Bij mijn ouderlijk huis werd wel elke zaterdag de stoep geveegd. Ook vanwege de vele kerkgangers die langs zouden komen. Drie huizen verder stond onze druk bezochte kerk. Voor de zondag moest alles netjes.

Volgens vaklieden in de openbare ruimte is elke voeg een 'potentieel plantvak'. Om toekomstig onkruid te voorkomen wordt een nieuw trottoir daarom strak gesloten opgeleverd. Helaas. Het trottoir rond ons huis is ruim 20 jaar oud en er zijn kabels gelegd. Het mos in de voegen is een voedingsbodem voor onkruid. Met het voorjaar in aantocht komt de drang om het - inmiddels oude - mos dan toch maar op te ruimen.

Dus naar buiten met de onkruidborstel en bezem. In ons buurtje staan namelijk een aantal seniorenwoningen. Regelmatig zien we de bewoners – met of zonder hulpmiddelen – hier voorbij komen. Zij gaan misschien boodschappen doen of zomaar een blokje om. Dat laatste gebeurt zeker wanneer het echt voorjaar wordt. En ze willen weer in hun eigen huis komen zonder een heup of andere botten te breken.

Voor en naast ons perceel ligt ruim 40 m² aan stoeptegels. Dat zijn honderden strekkende

meters 'potentieel plantvak'. Het blijft een vervelende en saaie klus om alle voegen te borstelen en de zooi bij elkaar te vegen. Voor mijn motivatie zie ik het trottoir tijdens de klus als verlengstuk van onze tuin. Even doorzetten en gelijk kijken of er geen tegels scheef liggen. Gewoon omdat ik niet wil zien dat hier iemand struikelt en valt. Nu het klaar is, zie ik het resultaat. Voor het voorjaar is alles netjes.

Tags: [Opruimen](#), [Omgeving](#)

Voorjaar en Pasen

De afgelopen week had guur weer. Hier is gisteren zelfs sneeuw gevallen. Vanwege de waarneming van de eerste bloeiende forsythia zeggen biologen echter dat het voorjaar al rond 22 februari begonnen is. Astronomen vinden dat het voorjaar pas op 20 maart begint. Die laatste start van het voorjaar bepaald wanneer we Pasen vieren. En daarmee is Pasen al heel lang verweven met het voorjaar.

Pasen volgt (bijna) altijd op de eerste zondag na de eerste volle maan in het astronomische voorjaar. Er is een uitzondering als Pasen en Pesach zouden samenvallen. Dat heeft het concilie van Nicea in 325 besloten. Er werd aangesloten bij het Germaanse lentefeest Ōstara. Inclusief de oude symbolen. Dat was een heel bewuste keuze bij de kerstening van de Germanen.

Dit jaar vieren we Pasen op 9 april. Dat is 46 (!) dagen na het begin van het biologische voorjaar. Over twee jaar vieren we Pasen zelfs op 20 april. De tijd tussen Kerst en het huidige begin van het biologische voorjaar is dan al bijna gelijk aan de tijd tussen de start van het biologische voorjaar en Pasen 2025. Als we zo doorgaan met ons klimaat, kunnen we de kerstboom vervangen door paastakken.

De takken van de heilige bossen waren bij Ōstara een symbool van nieuw leven. Om de aarde van levenskracht te voorzien verstopten de Germanen tijdens Ōstara eieren onder de grond. De haas was een heilig dier en een symbool van vruchtbaarheid. De oude symboliek van Ōstara is sterk verweven met de bij ons gebruikelijke attributen die extreem vroeg voor Pasen in onze supermarkten worden aangeboden.

In de loop van de tijd zijn die symbolen van het Germaanse lentefeest steeds nadrukkelijker aanwezig in onze cultuur. De gewoonte van de paastakken is bijvoorbeeld pas rond 1970 vanuit Duitsland (weer) in Nederland ingevoerd. Pasen verdwijnt als feest van de opstanding van Christus ondertussen naar de achtergrond. Dat hebben de vroede vaders op het concilie van Nicea niet voorzien. Anders hadden ze de

symboliek van Ōstara wellicht niet aan het Paasfeest verbonden.

En toch staan er ook bij ons takken van de kronkelwilg in de woonkamer. Niet als een nostalgische hunkering naar Ōstara, maar om het voorjaar in huis te halen. En straks vieren we Pasen. Het voorjaar en Pasen zullen voorlopig een beetje kronkelig met elkaar verweven blijven. Net als die takken van de kronkelwilg. Hopelijk krijgen we geen kronkelige verweving met Kerst.

Tags: [Pasen](#), [Voorjaar](#), [Huis](#)

Plaatselijke Opschoondag

Vandaag organiseert [Nederland Schoon](#) de Landelijke Opschoondag. Nederland Schoon stimuleert het voorkomen en opruimen van zwerfvuil in de buitenruimte. Hier in Ede wordt onder andere zwerfvuil opgeruimd bij het station Ede-Wageningen en in het Veldhuizerbos. Op de site van Nederland Schoon staan projecten voor het hele land.

Ik hoop dat deze 21ste Landelijke Opschoondag weer een succes wordt. Dat er meer of ten minste evenveel openbare ruimte in de projecten zit dan vorig jaar. Anderzijds hoop ik dat acties voor de bewustwording en statiegeld ook effect hebben. Dus dat er dit jaar minder vuil per m² wordt gevonden dan vorige jaren. Ik doe zelf niet aan een bepaald project mee, maar ik wil deelname graag aanbevelen. Gisteren ben ik wel 'plaatselijk' aan de slag gegaan. Gewoon in ons eigen buurtje. Met de knijper en een stevige afvalzak naar buiten om 'ons' speelveld en de directe omgeving van zwerfvuil te ontdoen. Met het zonnetje erbij en in de frisse voorjaarslucht. En ik ben blij dat ik ervaar dat er de laatste tijd minder vuil ligt dan eerder.

Op deze stapel gelukkig niet alleen zwerfvuil. Er liggen ook zakken met eigen afval.

In een eerder blog schreef ik al over de komst van glasvezel. Inmiddels is alles aangesloten en het werkt prima. Daarom kon ik ook binnen wel wat opruimen. De monteurs hebben hun werk netjes opgeleverd. Daar ligt het niet aan. Ik wil echter geen hoarder zijn. Vandaar de stelregel: "Voor iets nieuws kan iets ouds weg".

De bekabeling van een in onbruik geraakt surround-speakersysteem en oude telefoonkabels waren nutteloos en konden uit de kruipruimte verwijderd. In de meterkast konden

oude kabels van telefoon, computers en tv (inclusief de verdeelkastjes voor de aansluitpunten op de diverse verdiepingen) worden afgekoppeld. De minst zichtbare ruimten (kruipruimte en meterkast) zijn daarmee opgeschoond.

Omdat we toch naar de milieustraat moesten, is gelijk de berging even doorgenomen. In de loop van de jaren had ik toch wat materiaal verzameld dat niet meer gebruikt wordt. Onder andere restanten telefoon-, coax- en UTP-kabel. Tenslotte nog even de zakken naar de milieustraat. Samen met die oude geluidsinstallatie en andere spullen die gescheiden moeten ingeleverd.

Vandaag Landelijke Opschoondag. Plaatselijk is al wat opgeschoond.

Tags: [Omgeving](#), [Opruimen](#)

Opfleuren

Afgelopen dinsdag begon het NK-tegelwippen. Je wordt uitgedaagd tegels uit de eigen voor-, achter- of geveltuin te wippen en te vervangen door planten. Op de website staat onder andere "Zo maak je je eigen omgeving een stuk groener, mooier, gezonder en gezelliger. Zo draag je je steentje bij!" Vanmorgen was de stand van de tegelteller: 17.951 gewipte tegels.

Met meer planten wordt de omgeving klimaatbestendiger. Het is goed voor allerlei insecten en daarmee voor de rest van de voedselketen. Het regenwater loopt niet nutteloos het riool in. Omdat er meer water wordt vastgehouden, koelt het de omgeving een beetje af. En niet te vergeten: het fleurde de omgeving op.

Op ons dakterras lijkt het me niet slim om de tegels te wippen en te vervangen door planten. Ik kan daar dus letterlijk mijn steentje niet bijdragen. Het zal niet meetellen in de tegelteller, maar figuurlijk kan het wel.

Afgelopen week heb ik een begin gemaakt op de versteende 25 m² van ons dakterras. Opfleuren voor het voorjaar en de zomer. Toen ik begon leek zelfs de zon mijn werkzaamheden wel te kunnen waarderen. En laten we eerlijk zijn. Die tegels zijn functioneel, maar gewoon oersaai en foeilelijk.

Voor dit jaar viel onze keuze op een zaadmengsel waar insecten plezier aan beleven. Dat zaad moet nog ontkiemen en de plantjes moeten de komende weken nog opkomen en doorgroeien. Daarom heb ik een paar simpele voorjaarsbloeiers in de potten gezet. Anders is

het zo'n kale boel.

De potten staan nog op een kluitje, maar komen straks, samen met overige potten, in kleine groepjes her en der op het dakterras. Dat terras is trouwens deels overkapt, dus we gaan even kijken waar ze een beetje regenwater kunnen opvangen. Hopelijk deze zomer niet te veel. Met enig optimisme is de bloemengieter vast klaar gezet.

We hebben van eerdere jaren op het dakterras nog vaste planten en struikjes in een m²-bak. Halverwege april komen er dahliaknollen in de overige potten. Daarbij zaai ik dan een zaadmengsel specifiek voor bijen. Alles bij elkaar kan het weer een fleurig geheel worden. Natuurlijk "goed voor het milieu" maar vooral voor ons eigen plezier.

Het is immers fijn om in een opgefleurde omgeving van het voorjaar en straks van een mooie zomer te genieten. Op een opgefleurd dakterras. Gewoon lekker zitten. Rustig samen genieten. Daar fleur ik zelf ook van op.

Tags: [Voorjaar](#), [Tuin](#), [Omgeving](#)

April

Zaterdag 1 april 2023, 11:15

Groene aanslag

Nee. Er is geen aanslag gepleegd door een milieuorganisatie. De natuur zorgde zelf voor deze aanslag. Op onze patio. Dat is letterlijk en figuurlijk heel natuurlijk. Die patio is onze schaduwplek. Zomers het verlengstuk van onze woon- en eetkamer. We genieten daar – uit de zon – van het warme weer. Zo'n schaduwplek is prettig. Voor ons, maar vooral in het najaar ook voor algen. Groene aanslag dus.

De patio zomer-klaar maken is een jaarlijks terugkerend klusje. Overal was weer groene aanslag te zien. Op het teakhouten tuinsetje, het waterpartijtje, de tuinverlichting en de tegels. Die tegels hebben een poreuze toplaag en zijn normaliter dus stroef. Dat is handig, want we willen niet uitglijden. Maar dan moet er geen laag algen op zitten. Na een regenbui worden ze dan alsnog spekglad.

Eens per jaar ben ik daarom in de weer met groene-aanslagreiniger, hogedrukspuit en schuursponsjes voor het tuinsetje. De vorstvrij opgeslagen pomp van het waterpartijtje is weer gebruiksklaar aangesloten. Ook de tuinlampjes zijn na de reiniging gecontroleerd. Alles werkt weer naar behoren. Met succes een eigen aanslag op de groene aanslag.

We hadden een aanslag op ander groen in de planning. Tegen de tuinmuur staan oude klimhortensia's die door de vorige eigenaren zijn gepoot. Ondanks alle goede zorgen hadden ze een aantal jaren zeer weinig bloemschermen. Slecht 3 tot 4 per plant. Na een gezamenlijk 'tuinpraatje' waren we daarom voornemens deze hortensia's te vervangen door trompetbloemen.

Niet alleen praten tegen, maar ook praten over planten schijnt effect te hebben. Net als bij mensen heeft dat soms niet ingecalculeerde gevolgen. Het lijkt dat de hortensia's de op handen zijnde dreiging hebben opgevangen. Acuut laten ze redelijk veel knoppen zien. Een reactie op de dreiging? Of toch de weersomstandigheden?

Ik heb geen verklaring. Er zijn dit jaar gewoon veel knoppen te zien. En die zijn net zo ingenieus samengesteld als de bloemschermen die eruit voortkomen. Het is een mooi gezicht. Al die kleine knopjes in de grote knoppen. Het genieten

van de patio is al begonnen. En straks genieten we van de witte bloemschermen.

Ik weet dat diverse bomen en struiken aan het einde van hun levenscyclus plots veel bloemen geven. Dat kan hier ook het geval zijn. We zullen het even afwachten. De circa 20 jaar oude klimhortensia's laat ik in ieder geval dit jaar staan.

Dit jaar dus nog geen aanslag op dit groen. Ik heb ze wel zachtjes toegesproken: "Het is slechts uitstel van executie." Misschien helpt dat.

Tags: [Tuin](#), [Voorjaar](#), [Planten](#)

Uitzien naar Pasen

Morgen is het Pasen. Ik zie er naar uit. Het feest waarop we de opstanding van Christus vieren. In de media is Pasen ondertussen het feest van het voorjaar. Er is volop aanbod van alles wat volgens de grootgrutters bij Pasen hoort. Het lijkt mij meer het moment dat het voorjaar in de digitale etalages komt. Met allerlei culinaire verleidingen. En ik laat mij verleiden.

De aanloop naar Pasen heeft bij mij eigen tradities. De lijdenstijd en Pasen is een tijd van bezinning. Ook muziek speelt daarbij voor mij een rol. Op Spotify en YouTube vind je playlists die de bezinning ondersteunen. In allerlei muziekstijlen.

Zelf speel ik liever de op de laptop opgeslagen CD van The Passion van Adrian Snell een aantal keren af. Ik heb Adrian Snell en zijn muziek meer dan 40 jaar geleden beleefd in live concerten. Nu stream ik The Passion naar mijn hoorapparaten. Tijden veranderen.

Het boodschappenbriefje voor de paasdagen wordt ondertussen klaar gemaakt. Twee dagen met elk een brunch en een diner. En elk diner met een amuse, een voor-, hoofd- en nagerecht. Ondanks alle verleidelijke reclames komt de inspiratie aanvankelijk niet. Het aanbod van de supers is groot, maar ik vind geen echt originele ideeën. Als ik niet oppas wordt ook het paasmenu een traditie.

Al mijmerend komt de kipcarpaccio met honing en appel van vorig jaar in mijn herinnering. Daar was niets mis mee. Die kan nog wel een keer. Ik heb daarmee alvast een voorgerecht. Nu de rest nog. Wat past er nog meer bij het voorjaar? Langzaam komen de suggesties opborrelen. Aan het einde moet ik zelfs gaan afstrepen. Die kipcarpaccio laat ik staan. Dat mag best een traditie worden.

Met het boodschappenbriefje zijn de inkopen inmiddels gedaan. Morgen en overmorgen alleen de uitvoering nog. Ik heb er zin in. Het wordt vast gezellig. Ook omdat er gasten komen. We zien

met genegenheid naar ze uit. Vandaag eerst nog even de taart bakken.

Goede Paasdagen met veel plezier gewenst.

Tags: [Pasen](#), [Keuken](#), [Feestmenu](#)

Terugblik op Pasen

Een terugblik op Pasen. Geen uitgebreide evaluatie. Alleen een korte impressie. Vooral over wat er uit de keuken kwam. De gerechten waren niet origineel, maar wel lekker. We hebben genoten van de brunches en diners. Bovenal: We hadden zeer gewenste gasten aan tafel. Daardoor was het extra gezellig. Kortom: We hadden goede en plezierige Paasdagen.

In de vorige blog beloofde ik een taart te bakken. Het werd een eenvoudige biscuittaart met twee lagen van jam en banketbakkersroom. De garnering bestond uit fondant en decoratiebloemetjes. Uiteindelijk kon de AH-hamster op weg naar Pasen.

Bij de brunches en diners geen culinaire hoogstandjes. Er was simpelweg geen inspiratie voor iets echt origineels. Het werden de traditionele gerechten.

Een selectie van de gerechten die op tafel kwamen. Natuurlijk mochten de gevulde eitjes bij de brunch niet ontbreken. De kiprollade kwam bij het diner op eerste paasdag op tafel. Voor tweede paasdag de - vorige week al aangekondigde - kipcarpaccio als voorgerecht. Als bijgerecht o.a. een (te) grote quiche met groene asperges en gemengde groenten.

Er was meer dan voldoende en alles was

smakelijk. Maar belangrijker: Het was gezellig. We waren blij met de gasten die bij ons konden zijn. Dat maakt dit soort dagen extra bijzonder. Op eerste paasdag heerlijk zonnig weer. Tussen de bedrijven door kon ik in alle rust een paar hoofdstukken van mijn favoriete auteur lezen. Buiten in het zonnetje. Op het bankje bij het keukenraam.

Al met al blikken we terug op een mooi, gezellig en smakelijk Pasen.

Tags: [Pasen](#), [Keuken](#), [Feestmenu](#)

Het witte goud

Als ik het Algemeen Nederlands Woordenboek mag geloven, zijn er meerdere betekenissen voor “het witte goud”. Formeel schijnt de uitdrukking te staan voor “een kostbare (vloei-)stof met een witte of lichte kleur”. Voor mij is het traditionele een aanduiding voor asperges. Momenteel zou “het witte goud” betrekking hebben op het element lithium.

Op internet controleerde ik of de door mij gebruikte benaming van asperges wel juist was. Je slaat immers snel de plank mis. Soms is iets een regionaal of alleen plaatselijk gebruikte term.

Ik ontdekte dat het wel gebruikelijk was om asperges de titel “het witte goud” te geven. Ik mag die term dus nog gebruiken. Ook al liggen ze gewoon in de supermarkt voor een redelijke prijs. In een soort 2.0 versie wordt “het witte goud” volgens het ANW tegenwoordig gebruikt voor lithium. Het toeval wil, dat we deze week zowel lithium als asperges gekocht hebben.

Het gekochte lithium was gelukkig goed verstopt in de accu van een nieuwe laptop. Er stonden dus drie in plaats van de gebruikelijke twee laptops op onze eettafel. We hebben een soort doorschuifstelsel. Als ik mijn laptop vervang, vervangen we de vaak tragere laptop van mijn vrouw door mijn 'oude' vrijgekomen laptop.

Dus deze week even drie laptops in beeld. Overzetten van bestanden hoeft niet meer. De meeste staan in de cloud. Alleen de lokale bestanden even kopiëren. Op de nieuwe en bij het herstellen van de door te schuiven laptops worden standaard ongewenste apps en instellingen geleverd. Dus die gaan er direct af en alles wordt in de gewenste stand gezet. Een paar apps juist wel installeren. Die klus is vrij snel klaar en we hebben beide weer een snellere laptop.

Voor mij betekent “het witte goud” echter echt asperges. Een groente van het seizoen waar ik elk jaar enorm naar uit kan zien. Niet alleen omdat dat seizoen de lente is. Ik vind asperges gewoon verschrikkelijk lekker. Ook maakt het mooie herinneringen los.

Toen ik een tijd voor de gemeente Weert mocht werken, kwam ik dagelijks langs aspergevelen. Vanwege de specifieke akkerbouw vallen die gelijk op. Je ontdekt dat er hele vindingrijke oplossingen zijn bedacht voor teelt en oogst. En elke keer als ik er langs kwam, hoopte ik dat het kraampje aan de weg snel open zou gaan.

Ik moest voor die specifieke asperges ver reizen, maar het waren zondermeer de lekkerste die ik ooit gegeten heb. Extreem vers en mooi groot. De dagelijkse reis van 260 kilometer werd daardoor extra de moeite waard. Mede door de mooie gesprekjes en de extra uitleg aan de kraam. De kilometervergoeding van de werkgever zorgde ervoor dat “het witte goud” niet extra duur werd.

Tags: [Keuken](#), [Digitaal](#), [Voorjaar](#)

Naar buiten

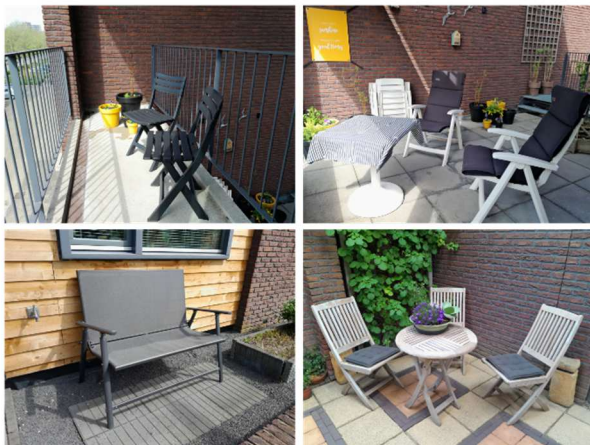
Volgens degenen die het kunnen weten komt er eindelijk mooi voorjaarsweer. We kunnen weer naar buiten. Om te genieten van de zon of straks juist even in alle rust in de schaduw. We hebben geen grote tuin met allerhande zitjes, maar we hebben voldoende opties om rond ons huis buiten te zijn. We zijn er klaar voor. Laat het mooie weer maar komen.

De afgelopen week was ons mooi weer beloofd. Deze week van de meivakantie is voor velen echter een tegenvaller geweest. Jammer voor de kinderen die vakantie hebben. Helaas voor de campinggasten. Gelukkig was Koningsdag een positieve uitzondering.

We hebben geen vakantie in de planning en zullen deze zomer veelal thuis te vinden zijn. Dit jaar zijn we al weg geweest. In het blog van 4 februari heb ik dat al verteld. Ik sta ook niet bekend als vakantiegevoel. Het liefst ben ik gewoon thuis. Genietend van rust en ruimte in de vertrouwde omgeving.

Wel ben ik graag buiten. En ik heb alle gelegenheid om naar buiten te gaan. Ons huis heeft genoeg uitgangen. Acht buitendeuren en twee schuifpuien. Veel mogelijkheden dus. Hoewel ik de twee deuren met het Franse balkon niet echt kan aanbevelen om naar buiten te gaan.

Op de pagina [Thuis](#) staat meer over de buitenruimten die bij ons huis horen. Er zijn er vier, die elk hun eigen mogelijkheden en charme hebben. We kunnen overal buiten zitten. Genietend van de groene omgeving en het mooie weer. In goed gesprek met elkaar, buren, passanten of bezoekers. Of gewoon lekker lui een boek of tijdschrift lezen.

Een beeld van onze "buitenkwartieren". De klapstoeltjes op het hoge balkon. De tuin-set op het dakterras. Het bankje voor het keukenraam. Het teaksetje op de patio. We hebben genoeg keuze.

Alles is klaar voor de zomer. De aanslag op het teaksetje is verwijderd. Er is gecontroleerd of het overige tuinmeubilair vorig najaar wel schoon was opgeborgen. Alles nog eens netjes afgenomen, de kussens opgeschud en fris.

Alles is klaar. Laat het mooie weer maar komen. Ik wil naar buiten. U vindt ons waarschijnlijk op het dakterras of op de patio. De andere opties

staan ook open. Even zoeken, maar we zijn te vinden.

Tags: [Huis](#), [Tuin](#), [Omgeving](#), [Voorjaar](#)

Digitale nostalgie?

De doorschuifactie van de laptops uit het blog van 22 april is al lang afgerond. Alles werkt naar behoren. Er ging weer een laptop naar de zolder. Daar vond ik wat oudere laptops. Ooit om als reserve te hebben, maar eerlijk gezegd ook uit gemakzucht. “Uit het zicht, dus opgeruimd.”

Na het installeren van een nieuwe en het “doorschuiven” van de vrijgekomen laptop komt er aan het einde natuurlijk weer een laptop vrij. We hebben beide een goed eigentijds systeem. Er is een laptop op de logeerkamer die tevens als reserve- of uitleen-computer kan dienen. De oude reserve-laptop kan dus opgeruimd.

Op zolder trof ik de oudere laptops. Ik heb ze voor de zekerheid even nagekeken. Alle persoonlijke bestanden zijn eraf. Minstens twee kunnen er naar de milieustraat om gerecycled te worden. Twee Windows10-laptops houd ik nog even achter de hand om eventueel iemand een plezier te kunnen doen.

Mijn allereerste PC uit 1987 heb ik niet meer. Vooral door het grote beeldscherm zou dat systeem op zolder veel ruimte vragen. Mijn eerste laptop uit 2003 bewaar ik wel. Dat was een Toshiba Satellite. Nu hopeloos ouderwets, maar deze ging met me mee naar werklocaties. Omdat ik dan beter en sneller mijn werk kon doen. Werkcomputers waren traag en hadden verouderde besturingssystemen en software-versies.

Mijn oude Toshiba had en heeft nog steeds Windows®XP als besturingssysteem. Voor internet en mail was Wifi nog niet de standaard. Daarom verbond ik hem met een LAN-kabel op het aanwezige netwerk. En in alles voldeed hij daarmee ruimschoots aan mijn wensen. Voor de geïnteresseerden heb ik [de specificaties in een pdf-bestand](#).

Het mooiste vind ik, dat hij nog steeds zonder storingen werkt. Eigenlijk alles. De hardware, het oude besturingssysteem en het nog steeds geïnstalleerde verouderde Office-pakket. Voor die tijd was het een geavanceerd systeem met de

meest gebruikelijke software zoals Word en Excel. Nu is het old-school. De 4:3-beeldverhouding van het scherm doet haast vierkant aan.

Ik vind het leuk om te kijken hoe het was. Om gelijk te ontdekken hoe ver de ontwikkeling van het thuisgebruik van computers in 20 jaar is veranderd. Het is best leuk om die oude laptop nog te hebben, maar ik waardeer daardoor de mogelijkheden van nu nog meer.

Er is zoveel verbetering. Meer mogelijkheden, Meer koppelingen. Hoge snelheden. Overal inzetbaar. Mobiel. De eigen digitale omgeving is overal benaderbaar. Ook op smartphone of tablet. Ik heb geen heimwee. Ik wil niet terug. Geen digitale nostalgie.

Tags: [Digitaal](#), [Opruimen](#)

Rijstverslag

Matthias Claudius (1740-1815) gaf ons de uitdrukking “Wie verre reizen doet, kan veel verhalen.” Hij was de Duitse dichter, van het origineel “Wenn jemand eine Reise tut, so kann er was erzählen.” Wij zijn de afgelopen week niet op reis geweest. Daarom een keukenpraatje met de titel ‘rijstverslag’. Er is een verband.

Matthias had het in de oorspronkelijke Duitse versie van het spreekwoord niet over een verre reis. En hij had het ook niet over véél verhalen, maar de Nederlandse versie klinkt bij mij vertrouwd. En het is ook waar. Wie verre reizen doet, kan echt veel meer verhalen vertellen.

Een van de dochters is vorig jaar getrouwd. Daarbij hoort een huwelijksreis. Bruid en bruidegom gingen bijna een jaar na hun huwelijk een verre reis maken. Naar het land van de rijzende zon. Een verre reis en dus veel verhalen. Ook met foto's van Japanse culinaire ervaringen.

Een reis naar Japan maken de meesten niet. Het was een echte huwelijksreis. Niet achter een reisleader aan hobbelen in een grote groep. Nee, echt met zijn tweetjes. Met een goed samen opgesteld reisplan. Er was ruim van te voren uitgezocht welke plaatsen ze wilden zien. Om er volop van te kunnen genieten, werd alles goed ingepland en voorbereid. Tot in de puntjes. Zaken waar ik nooit aan zou denken, waren van te voren geregeld en gereserveerd. Dat hadden ze goed gedaan. Ik ben trots op bruidegom en bruid.

Ze hebben volop genoten. En het mooiste: Wij ook. Via de app Polarsteps konden we volgen welke belevenissen het pas getrouwde stel met ons wilde delen. Elke stap van de reis kon worden gevolgd. Met letterlijk en figuurlijk Mount Fuji als een van de hoogtepunten. Schitterde foto's en prachtige verhalen. We zagen als ‘thuisfront’ elke keer uit naar de volgende update in het actuele reisverslag.

Als je in Japan bent, eet je ook als een Japanner. En die Japanse keuken levert prachtige gerechten. Elke maaltijd weer een samenspel van diverse bordjes en schaaltes met de mooiste culinaire creaties. Zelfs de op een station gekochte lunch-box is een feestmaal met een enorme variatie van wel vijftien verschillende hapjes.

En die lunch kan mij inspireren. Ik kan het niet kopiëren, maar ik kan wel de Japanse keuken uitproberen. Dus op zoek naar de hier beschikbare ingrediënten. In de wat grotere supermarkt is van alles te vinden. Tot en met de sauzen. Vooral gericht op sushi. En die sushi wil ik zelf maken. Dus aan de slag met nori-bladen, kip, zalm, garnalen, groenten en vooral sushi rijst. Om alles mooi te maken: vlijmscherpe messen, zodat we met stokjes konden eten.

Ik ben trots op het resultaat. We hebben er van genoten. De rijst moest even anders. Voor Indische gerechten kook/stoom ik de rijst het liefst zo droog mogelijk. Nu moet de rijst juist kleverig zijn. Het mocht geen rijstebrij worden. De structuur moest behouden blijven. En dat is gelukt. Weer wat geleerd.

Dus tenslotte van mij hier geen reisverslag maar wel een rijstverslag.

Tags: [Keuken](#), [Feestmenu](#), [Japan](#)

Fotografische terugblik

's Morgens krijg ik op mijn smartphone een selectief kijkje in mijn digitale fotoarchief. Mensen die OneDrive gebruiken kennen dat wel. Per jaar zie je wat er op een bepaalde datum is vastgelegd. Dagelijks scroll ik even door die fotografische terugblik. En regelmatig levert dat een leuke verrassing of herinnering op.

De dagelijkse terugblik van OneDrive geeft inmiddels een mooi beeld van de afgelopen jaren. Omdat ik veel foto's maak van onze tuin, zie ik bijvoorbeeld hoe planten zich in de verschillende jaren ook verschillend ontwikkelen. Wanneer waren bijvoorbeeld de sieruien vorig jaar in bloei?

In de cloud van OneDrive staan natuurlijk alleen de digitaal vastgelegde foto's. Digitale fotografie bestaat vanaf 1981. Ik kreeg echter pas in 2003 mijn eerste digitale camera. En dat krijgertje was meer een cameraatje "voor erbij". In mijn geval geeft OneDrive daarom alleen een terugblik over de laatste 15-20 jaar.

Er zijn uitzonderingen. De analoge foto's die ik ooit scande verschijnen ook in dat overzicht. Weliswaar op het moment dat de scan werd opgeslagen, maar toch leuk om die foto's terug te zien. Zo zag ik gisteren weer een scan van de foto waar ik voor het eerst in kleur op de gevoelige plaat ben vastgelegd.

Deze foto is in het midden de jaren 60 van de vorige eeuw gemaakt. In de kleuterschool aan de Nachtegaallaan. Ik zal daar 5 of net 6 jaar oud geweest zijn.

Als ik naar de haarlijn kijk, had kapper Elkerbout van het Maandereind kort daarvoor een slechte dag. Hoewel ik zeker niet uitsluit dat ik zelf de schaar gehanteerd heb. De kreet "zellef doen" was mij toen niet vreemd.

Tenslotte zit ik netjes in mijn zondagse kleren klaar voor de fotograaf. Daardoor kan ik deze oude foto met u delen. Met uit 1966 de boodschap aan het slot van het tijdloze nummer

'Testament' van Boudewijn de Groot en Lennaert Nijgh:

*Verder niets, er zijn alleen nog een paar dingen
Die ik houd, omdat geen mens er iets aan heeft.
Dat zijn mijn goede jeugdherinneringen.
Die neem je mee, zolang je verder leeft.*

Tags: [Digitaal](#), [Fotografie](#), [Herinneringen](#)

Thuiskomer

De afgelopen week had ik pech met onze auto. Niets ernstigs, maar wel vervelend en een dure grap. Ik zag een klinker op de weg te laat. Een kapotte velg en een lekke band waren het gevolg. Daardoor zat deze week de thuiskomer onder de auto. En die thuiskomer zorgde bij mij voor een wisselend humeur.

Op een door ons vaak gebruikte weg lag een betonnen klinker. Ik weet niet door wie of hoe die klinker daar gekomen is. Door dilatatievoegen van het wegdek in de tunnel kan hij uit een hobbelen aanhanger zijn gevallen. Hij kan evengoed door iemand op de weg zijn gegooid.

Hoe dan ook, maandagochtend zag ik die betonnen klinker net te laat. Ik probeerde uit te wijken, maar dat lukte niet. Gelukkig kon ik daarna veilig thuis komen. Eerst leek alleen de velg beschadigd, maar na korte tijd was de band van het voorwiel leeg en bijna zo plat als een dubbeltje.

Onze auto is ruim 13 jaar oud. Bijna 150.000 km op de teller en heeft nog nooit met pech langs de kant gestaan. En nu moet ik na een gevalletje van pech naar de garage. Plots heb ik die - in de kofferbak verstopte - thuiskomer nodig.

Zo'n thuiskomer is kleiner en smaller dan een klassiek reservewiel. Je kunt er best een stukje mee rijden, maar niet harder dan 80 kilometer per uur. Die thuiskomer gebruik je dus alleen voor noodgevallen. Hooguit korte ritjes en zeker niet op de snelweg.

Het wiel wisselen moet ik zelf kunnen. Voor de winter- en zomerbanden heb ik immers een

handige hydraulische garagekrik. Maar helaas. Bij een platte band past die krik met geen mogelijkheid tussen draagbalk en wegdek. Dan maar die schaarkrik uit dat andere verstopvakje van de kofferbak.

Al zwenkend heb ik het wiel verwisseld. Het kapotte wiel in de kofferbak en naar de garage. De relatief nieuwe band werd door de garagist afgeschreven. Ook de velg was niet te repareren. Een nieuwe velg was niet op voorraad. Die werd besteld..

De rest van de week keek ik tegen de 'thuiskomer' aan. Daar werd ik niet vrolijk van. Vooral met de prijsopgave van de garage voor een nieuwe velg én band in het achterhoofd. Een dure grap en daarvan daalde mijn humeur. We hadden geen plannen, maar dat je niets met de auto kán werkt ook niet positief.

En toch voel ik ergens een blijdschap en kinderlijke trots die me verrast. Ik ben natuurlijk blij dat onze oude auto nog een schaarkrik en een thuiskomer heeft. Ik ben echter vooral blij dat het me gelukt is het probleem zelf op te lossen. Ik had de ANWB niet nodig. Het is bij mij nog steeds: "zellef doen".

Inmiddels is het zaterdagochtend. De baliemedewerker van de garage heeft gebeld dat ik het wiel nog voor de Pinksterdagen op kan halen. De nieuwe velg is binnen. En een nieuwe band maakt het wiel weer compleet. Hij kan op de auto gemonteerd.

Ik weet inmiddels dat ik het zelf kan, maar nu mag de monteur het doen. Na het afrekenen heb ik vast geen zin meer om het zelf te doen. Een dure les. De volgende keer zal ik beter moeten uitkijken met wat er op de weg ligt. Hopelijk blijven de thuiskomer en de schaarkrik weer lange tijd verstopt in de kofferbak.

Tags: [Auto](#), [Pech](#), [Humeur](#)

Juni

Zaterdag 3 juni 2023, 11:15

Einde voorjaar?

Juni staat inmiddels op de kalender. Volgens sommigen het begin van de zomer. Ik houd halsstarrig vast aan de astronomische kalender. Mijn zomer begint op de eenentwintigste van deze maand. We hebben dit jaar immers weinig voorjaarsachtig weer gehad. Ik wil nog even genieten. Het voorjaar is nog niet ten einde.

Dit voorjaar was niet bepaald schitterend. Af en toe wel zonnige dagen. Maar volgens mij overwegend nat, grijs en te koud. De eerste officiële warme dag ($> 20^{\circ}\text{C}$) werd pas op 20 mei in De Bilt gemeten. De afgelopen week was wel zonnig, maar met een wind over de nog koude Noord- en Waddenzee. Dat maakt het ook niet warmer.

Afgaande op de weersverwachting is het de komende week droog met een naar het oosten draaiende wind. En veel kans op zon. Net voor of in het volgende weekend is er daardoor een redelijke kans op de eerste zomerse dag ($> 25^{\circ}\text{C}$). Dat is dan voor het eerst dit jaar. Gemiddeld genomen had die eerste zomerse dag drie weken geleden moeten komen. Dus ruim voor die eerste warme dag van 20 mei.

Als ik naar onze tuin kijk, zie ik dat daardoor het seizoen behoorlijk achter loopt. Volgens mijn digitale fotoarchief stond de clematis tegen onze zijmuur vorig jaar al volop in bloei. Nu moet ik flink zoeken om de nog kleine knoppen te kunnen zien. En dat ligt niet aan mijn ogen of een vuile bril.

De knoppen van de klimhortensia, waarover ik begin april schreef, zijn inmiddels wel open. Toen fotografeerde ik een knopje met de macrolens (zie inzetje). Nu - twee maanden later - zijn de bloemschermen met hun 20 centimeter doorsnee niet meer over het hoofd te zien. Dat zorgt voor een attractieve tuinmuur.

De eerste zomerse dag komt dit jaar minstens 21 dagen later dan normaal. Dus ook dit jaar begint mijn zomer op 21 juni. Ik wil nog drie weken genieten van het voorjaar. Zelfs ondanks mijn halsstarrigheid is die bijna ten einde. Nog even voorjaar. Nog even genieten. Op naar de eerste

zomerse dag en straks de zomer.

Tags: [Tuin](#), [Fotografie](#), [Voorjaar](#), [Zomer](#)

Kevertjes zoeken

Regelmatig kom ik insecten tegen die ik niet herken. En dan wil ik graag de naam kennen. Dat helpt bij het zoeken naar meer informatie. We hebben daarvoor de nodige natuur- en insectengidsen in huis. Het meeste vind ik in de Natuurgids van de ANWB. Onze boeken hielpen me deze week echter niet bij het vinden van de torretjes die ik in onze tuin zag.

Vanaf 1969 werd Het Beste Boek voor de Weg uitgegeven door Reader's Digest. De meesten zullen deze jaarlijkse uitgave kennen als dat zware ANWB-boek, dat in veel auto's los op de hoedenplank lag. Daarmee was het volgens één van mijn vrienden overigens het meest dodelijke boek van Nederland. Als motor-ambulancemedewerker kon hij dat weten.

Maar goed. Het Beste Boek voor de Weg was niet alleen bedoeld om je route te plannen. Het gaf ook de nodige informatie voor onderweg. Onder andere over de meest voorkomende flora en fauna in Nederland en Europa. Met de navigatiesystemen hebben we dat zware boek niet meer nodig. Tien jaar geleden kwam de ANWB daarom met de handzame Natuurgids.

Over insecten en dergelijke staat daar veel informatie. Deze week kwam ik echter beestjes tegen, die niet in dit boekwerkje staan. Ik heb nog in andere boekwerkjes gezocht. En op internet. Maar ik kon ze niet vinden.

De kevertjes die ik zocht zitten specifiek en in groten getale op de bloemen van onze ganzerik. Op andere planten zie ik ze niet. Dat wil niet zeggen dat ze daar niet zitten, want de kevertjes

zijn maar 2-3 millimeter groot.

Na gedetailleerde foto's met de macro-lens zie ik meer details en tekening,. Het zijn volgens mij leden van de spektoren-familie, maar verder kom ik niet. Ook niet met de foto's van Wikipedia. En toch wil ik weten welke gasten we in onze tuin hebben. Het zijn er best veel. Moet ik er iets mee? Zijn ze misschien schadelijk?

Door de foto te uploaden in de app 'Obsidentify' hoop ik op een antwoord. Als soort krijg ik verschillende suggesties. Museumkever, gewone tapijtkever of vogelnestkever. Ik kom er nog niet uit. De automatische herkenning van de app blijkt in dit geval niet zo geschikt. Gelukkig kan ik hulp van een leger aan deskundigen inroepen. Via het forum van [Waarneming.nl](https://www.waarneming.nl).

Binnen een halve dag heb ik antwoord van een specialist. "Is inderdaad de *Anthrenus verbasci*." Gewone tapijtkever dus. Als zoon van een meubelmaker/stoffeerder vind ik dat best grappig. Ze mogen dus blijven. Voor ons lijken ze geen probleem. In ons huis ligt geen tapijt.

Ook al lijken ze niet veel kwaad te kunnen, ik wil ze niet als huisdier. Ik heb geen behoefte aan een nest met larven in de kledingkast. Ik laat ze dus buiten. De bloemen van de ganzerik blijven aan de plant. Daar mogen deze kevertjes genieten van het stuifmeel en de nectar.

Tags: [Tuin](#), [Fotografie](#), [Planten](#), [Natuur](#)

Contant of wilt u pinnen?

Afgelopen week was er een nieuwsbericht dat mijn aandacht trok. Twee ideologisch ver van elkaar verwijderde politieke partijen maken zich zorgen over het verdwijnen van het contant betalen. Volgens hen moet het accepteren van contante betalingen wettelijk verplicht worden.

De vraag "Contant of wilt u pinnen?" was een fors aantal jaren geleden zowat in alle winkels te horen. Bij het pinnen moest er een apparaat in stelling komen. De winkelier voerde het bedrag van de kassa in op zijn terminal en vervolgens kon mijn bankpas door het apparaat dat op de toonbank was gezet. Voor elke betaling moest ik de pincode invoeren.

Tussen mijn eerste pinbetaling en nu zit de nodige tijd. In 1989 werd de mogelijkheid om met je bankpas te betalen algemeen ingevoerd. Zeven jaar later kwam de chipknip. Voor kleine betalingen hoefde ik de pincode niet meer te gebruiken. Met de invoering van het contactloos betalen werd na acht jaar die chipknip overbodig en in 2015 ook afgeschaft.

Vanaf 2019 kan ik met mijn smartphone betalen. Door mijn telefoon in de buurt van het pinapparaat te houden. Een enkele keer moet ik op mijn telefoon nog de pincode invoeren. Geen contant geld meer en ook geen contact met apparatuur. Dat was vooral tijdens de coronapandemie een uitkomst.

Je zou denken, dat er inmiddels genoeg tijd is verstreken om mensen te laten wennen aan digitaal geldverkeer. Toch zijn we schijnbaar een

aantal groepen vergeten in die ontwikkeling mee te nemen. Er werden door de jaren heen zelfs allerhande spookverhalen verteld. Dat hielp niet echt.

Ik hoor het argument "zo lang mogelijk zelfstandig blijven". Voor de kinderen van de nu inmiddels 90-jarigen die lopen te klagen: Had uw ouders meegenomen in de ontwikkeling van 1990 toen uw vader of moeder nog 57 jaar was!

Argumenten van budgetbeheer gaan niet op. Budgetteren doe je niet met bankbiljetten. Gebruik een extra bankrekening waarop je wekelijks een bedrag stort voor het levensonderhoud. Je hebt dan elke week een budget voor de dagelijkse boodschappen. De afrekening van de bank laat je zien waar en waaraan je je geld hebt uitgegeven. Je krijgt inzicht in je betalingen.

Teruggaan naar verplicht contant is volgens mij een probleem. Een aantal ondernemers hebben vanwege veiligheid voor hun personeel "pin-only" ingevoerd. Zij moeten dan terug naar de onveilige situatie met kans op berovingen. Het incidenteel gratis parkeren, omdat de pinautomaat het niet doet, zal worden afgeschaft. Je moet contant geld bij je hebben om je auto door de slagboom te krijgen. Apothekers, die desnoods ook een factuur kunnen sturen, worden verplicht om weer een kassa te installeren.

Ik weet best dat er af en toe een pinstoring is. En bij een aantal pinautomaten hapert mijn telefoon en heb ik nog de betaalpas nodig. Ik heb zelfs nog een beetje contant geld in huis. Voor een collecte, rapportgeld, een sponsorloop of voor absoluut noodzakelijke betalingen.

Grote contante bedragen heb ik niet meer. Grote aankopen zullen bij een storing van het geldverkeer moeten wachten. Volgens mij is dat ook geen ramp. Die storing is meestal van zeer korte duur. Geen spookverhalen alstublieft. Help liever degenen die menen afhankelijk te zijn van contant geld.

Tags: [Digitaal](#), [Financiën](#), [Administratie](#)

Lampenpoetser

In tegenstelling tot velen heb ik niets met auto's. Onze auto is voor ons niet veel meer dan een middel om van A naar B te komen. Nu ruim 40 jaar geleden haalde ik mijn rijbewijs omdat het nodig was. Autorijden vind ik inmiddels wel leuk. Zo zie je nog eens wat. Maar het behoud van mijn auto is, dat ik de motorklep dicht laat. Onderhoud is voor professionals. Deze week was er echter een klusje dat ik zelfs kon.

Voor het jaarlijks onderhoud en de APK is een afspraak gepland bij de garage. Op zo'n moment kijk ik met enige vrees naar onze auto. Wat kan ik aan onderhoud verwachten? De auto doet het en ziet er redelijk uit maar is wel al bijna 14 jaar oud. Er zal dus wel weer een punt zijn dat het nodige extra gaat kosten. Al mijmerend kijk ik nog eens kritisch.

Wat mij opviel waren de kappen van de verlichting aan de voorzijde. Die zijn in de loop der jaren behoorlijk dof en vuil. Gewoon wassen helpt niet. Het lijkt me ook niet echt veilig. De keurmeester voor de APK zou hier een punt van kunnen maken. En dan moet ik de kappen toch laten polijsten.

Op internet kom ik stevige prijzen tegen. Schijnbaar is het een klus waarin relatief veel arbeid zit. Tegelijk vind ik handige doe-het-zelf-instructies en allerlei reinigingssetjes. Zo'n setje is zelfs in de aanbieding bij een supermarkt.

Dan toch zelf als lampenpoetser aan de gang? Het lijkt risicoloos. De motorkap kan traditiegetrouw dicht blijven. Veel kan ik er niet aan stuk maken. Het grootste risico is dat ik het polijsten alsnog moet laten doen. Dus ik heb een reinigingssetje gekocht en ik ben zelf aan de slag gegaan.

Buren en regelmatige passanten viel het wel op. Terwijl ik volgens de gebruiksaanwijzing aan het werk ben, komen ze een praatje maken. Dat vind ik best gezellig en maakt het schuren, polijsten en sealen een stuk minder eentonig. Je hoort dat alles bij hen goed gaat en welke klussen en projecten er bij hen zelf op de planning staan.

Tenslotte vind ik dat het resultaat mooi geworden is. Ik ben absoluut langer bezig dan een professional, maar het levert leuke contactmomenten op. Ook achteraf. Een aantal buren, die echte interesse voor auto's hebben, vinden me een geslaagde lampenpoetser. Er wordt zelfs geopperd dat ik ook voor anderen aan de slag kan.

Leuk bedacht, maar dat ga ik niet doen. Het enige dat leuk is aan deze klus is het resultaat en de leuke gesprekjes. Maar zelf lampenpoetser worden? Ik wacht wel tot het weer bij de eigen auto moet. De buren kunnen tips krijgen, maar ze

mogen zelf als lampenpoetser aan de gang. Als ik het kan, kunnen zij het zeker.

Tags: [Auto](#), [Verlichting](#), [Onderhoud](#)

Juli

Zaterdag 1 juli 2023, 11:15

Wielrennen

Vandaag gaat de Tour de France van start. Zelf rijd ik tegenwoordig alleen op een stadsfiets, maar ik kijk graag naar reportages van wielervedstrijden. Zowel die voor de mannen als die voor de vrouwen. De Tour de France is voor mij de nummer 1. De komende vier weken (mannen en vrouwen) zal ik dagelijks de koers en de avondetappe proberen te volgen.

Ondanks mijn lengte en gewicht had ik in 1980 een racefiets gekocht. Ik gebruikte die racefiets onder andere om naar mijn werk in Arnhem te gaan. Door een flinke val in het bos bij Wolfheze kwam daar al snel een einde aan. Zowel aan het wielrennen als aan de racefiets zelf. Hard fietsen kan hard zijn. Enkele jaren later kocht ik weer een racefiets. Dat was een Atala. Een Italiaans merk dat tot 1989 een eigen wielploeg had. Op die Atala ging ik met enige regelmaat een rondje fietsen. Geen extreme afstanden en zeker geen wedstrijden. Daarvoor had ik geen talent. Gewoon uitwaaien en af en toe over wat heuveltjes.

Deze fiets heeft het wel overleefd. In 2017 heb ik hem als bijna 30 jaar oude 'vintage-racefiets' kunnen verkopen. Hij hing toen al enige tijd nutteloos, maar in een redelijke staat, in onze berging. Een jonge knul van mijn lengte en een Italiaanse connectie konden we er een plezier mee doen. Hij blij en wij kregen weer wat ruimte in de berging.

Vandaag begint de Tour. Bij de ploegenpresentatie van afgelopen donderdag werd stil gestaan bij het ongeluk en het overlijden van Gino Mäder. Een 26-jarig Zwitsers talent, dat in de Ronde van Zwitserland zwaar ten val is gekomen. Wielrennen is absoluut geen veilige wedstrijdsport.

Na elk ernstig incident wordt er weer over gesproken. Verbeteringen kunnen komen door de invoering van SafeR. Toch blijft het een samenspel. De verantwoordelijkheid bij de organisatie van de koers en bij de renners in hun gedrag. Ik hoop op een veilige Tour met een mooie strijd op de beklimmingen. Waar geklommen wordt, wordt er gedaald. En juist daar worden grenzen opgezocht. Ook door de favorieten. In de spannende 18-de etappe van de Tour de France 2022 is dat bewezen. Tadej Pogacar ging in de afdaling van de Col de Spandelles flink onderuit. Daarvoor was Jonas Vingegaard ook al bijna hard tegen het asfalt gegaan.

Bij het dalen wordt te veel risico genomen. Vooral wanneer in die afdaling de eindstreep getrokken is. Dit jaar zijn er twee etappes met dat risico. De ASO heeft die etappes, ondanks de zorgen van de rennersvakbond, nog niet aan willen passen. Hopelijk zijn de renners en hun ploegleiding tijdens de race wél verstandig en nemen ze de herinnering aan Gino Mäder mee in hun beslissingen.

Tags: [Fietsen](#), [Veiligheid](#), [Opruimen](#)

Zomervakantie

In onze regio zijn de zomervakanties begonnen. Voor de meesten een periode van rust. Genieten van de zomer. Andere dingen beleven. Herinneringen maken. Misschien op vakantie of toch even een vakantiebaantje. Even wat verdienen om spaardoelen te bereiken of het vakantiebudget aan te vullen.

Het is al even geleden, maar ik herinner me van mijn schooltijd vooral de vakanties. Ik had het op school goed en ben er makkelijk doorgerold, maar vond het overwegend saai en in de vakanties beleefde je tenminste wat. De kans om herinneringen op te slaan.

Voor onze vakanties werd door mijn ouders speciaal gespaard. Het waren geen ruige uitpattingen en we vierden de vakanties in eigen land. Mijn ouders huurden voor twee weken wat van een particulier, die op eigen erf een extra vakantiewoning had.

Omdat mijn ouders geen rijbewijs hadden, werden we als gezin weggebracht met een bestelbus. Die bestelbus was van twee van mijn ooms. Ze hadden een banketfabriek die in heel Nederland de HEMA voorzag van koekjes. Ons gezin met vier kinderen, de bagage en zes fietsen werden netjes op de plaats van bestemming gebracht. Mijn ouders met een oom als chauffeur voorin. Wij 'los' op een geïmproviseerd bankje in de laadruimte.

De eerste bestemming waar die bestelbus ons bracht was in Nunspeet achter een bakkerij. Daarna volgden Hulshorst, Enter bij Rijssen en Mechelen in Zuid-Limburg. Op een aantal plaatsen kwamen we meerdere jaren achtereen. Meestal waren het vakantiehuisjes op of bij een boeren erf. Vakantievrienden en -vriendinnen waren de kinderen van de verhuurders of de soms rijke kinderschare van hun burens.

Op die kleinschalige boerenbedrijfjes leerde ik een koe te melken. Ik was daar trots op, maar met die koeien zelf had ik niet zo veel. Ik vond het vrij ongeïnteresseerde lome wezens met een saai eigen ritme. De paarden en vooral de kalveren daarentegen waren speelser en leuker om mee om te gaan.

Na afloop werden we weer netjes door één van de ooms opgehaald. Met een "misschien tot volgend jaar" vertrokken we weer naar Ede. De bestelbus weer vol met fietsen, bagage en ons gezin. Het hoofd vol met herinneringen die ik ook had vastgelegd in een vakantieschriftje. Die

schriftjes heb ik helaas niet meer. De herinneringen in mijn hoofd gelukkig wel.

Tags: [Zomer](#), [Vakantie](#), [Herinneringen](#)

Onkruid?

Ik had een collega in de groenvoorziening die de term 'onkruid' niet juist vond. Volgens hem was er hooguit sprake van 'ongewenste kruidengroei'. Een plant was op een bepaalde plaats misschien niet gewenst, maar op andere plekken misschien wel. Soms was ik het niet met hem eens, maar meestal wel.

Er is een lijst van de Europese Unie met ongewenste planten en dieren. Daarop staan planten met een enorm groot "onkruid-gehalte". Bijvoorbeeld de reuzenberenklauw met zijn agressieve stekelige bladeren. Een grote grove plant die de groei van andere soorten belemmert. Dat is een invasieve soort, die bestreden moet worden. Beschermende kleding en veiligheidsbril zijn noodzaak. Contact met deze plant levert ernstige schade aan huid of ogen op.

Afgelopen week bloeide bij ons op het trottoir een heel ander plantje. In tegenstelling tot de reuzenberenklauw gebruik ik een macro-lens om het plantje goed in beeld te krijgen. Tot mijn schrik vind ik in de media allerhande tips voor de bestrijding. Het plantje wordt schijnbaar als onkruid gezien. Is het misschien toch een ongewenste invasieve soort? Ik zoek even door op internet. Alleen tips voor de 'natuurlijke' bestrijding, maar ik vind daarvoor geen reden wegens schadelijk gedrag. Ondertussen fleurt het kleine plantje in alle nietigheid de saaiheid van ons trottoir wat op. Ik vind het wel gewenst. Zeker nu het in bloei is gekomen door het vele zonlicht en ik het beter kan zien.

Het betreft de gehoornde klaverzuring. Met name in onze noordelijke provincies beter bekend met de mildere naam van schapenklaver. Niet echt inheems, maar een mooi plantje, dat inmiddels in veel landen en op veel plaatsen gevonden kan worden. Door het zonlicht is het blad opvallend donkerder dan het blad van andere planten. Die gele bloempjes geven een mooi contrast op dat donkere blad.

Ik vind het kleine plantje, dat plots op de rand van het trottoir staat, wel gewenst. Niemand kan er over struikelen en het staat mij niet in de weg. De gehoornde klaverzuring staat overigens niet op

de lijst van beschermde planten en dieren. Het is immers een niet inheemse soort. Dat wil nog niet zeggen dat het een invasieve of schadelijke soort is.

Niet schadelijk voor mij of andere soorten. Ik heb me er even in verdiept en heb hem een beetje leren kennen. Ik laat hem staan. Niet alles wat uitheems is of onverwacht voor mijn neus staat hoeft ik ongewenst te vinden. Dat geldt overigens niet alleen voor planten. Lees dit verhaal nog maar eens.

Tags: [Tuin](#), [Planten](#), [Omgeving](#), [Fotografie](#)

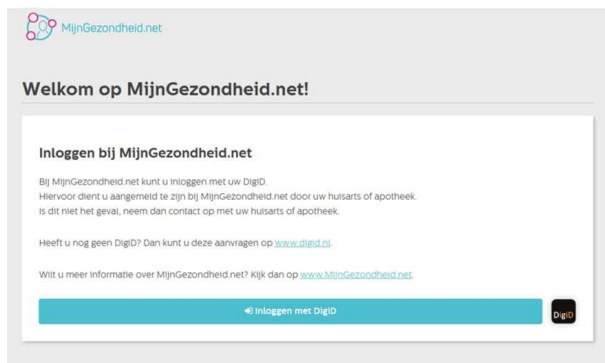
Alles onder controle

Afgelopen dinsdag verscheen een artikel over onze medische informatie in de NRC. Dat brengt me op gedachten over wie ik een inkijkje in mijn eigen medisch dossier geef. Mijn antwoord op vragen over hoe het met me gaat is vaak net zo algemeen als de vraag zelf. Enerzijds wil je niet aan iedereen uitleg geven over je medische situatie. Anderzijds wil je ook niet liegen.

Het is zo'n algemene vraag: "Hoe gaat het met je?" Mij bekruipt regelmatig het gevoel dat het de vraagsteller niet eens interesseert. Wanneer je maar op een luchtige toon antwoord geeft, maakt het niet eens uit wát je zegt. Een luchtig uitgesproken "Slecht hoor. En hoe gaat het met jou?" levert vaak alleen een reactie over hun eigen situatie.

Ik heb een oplossing gevonden. Ik geef tegenwoordig het antwoord "Alles onder controle." Dat volstaat en daarvan is geen woord gelogen. Voor medische aandoeningen ben ik immers 'onder controle' van artsen of andere zorgmedewerkers.

Volgens [het NRC-artikel](#) is 80% van de medische informatie van Nederlandse huisartsenpraktijken opgeslagen bij een Canadees commercieel bedrijf. Ik weet dat ook mijn huisarts onder andere gebruik maakt van de in het artikel gewraakte applicatie VIP-Live. De bestuurders van dat bedrijf roepen desgevraagd natuurlijk: "Alles onder controle".

Voor contact met mijn huisarts gebruik ik de app MedGemak van MijGezondheid.net (PharmaPartners B.V.). Via tekst en eventueel een foto kan ik mijn huisarts om advies vragen. Geen wachttijden aan de telefoon om een afspraak in te plannen. Geen langdurig verblijf in de wachtkamer op de praktijk. Directe communicatie. Dat scheelt mij, maar ook de huisarts veel tijd.

Digitaal kan ik mijn medisch dossier raadplegen. Inclusief de lijst met voorgeschreven medicatie.

Dat is handig als ik een specialist in het ziekenhuis bezoek. Ook sommige andere zorgverleners kunnen dat inzien. Bijvoorbeeld in het weekend als ik naar de huisartsenpost zou moeten. Ik vind dat allemaal reuze handig.

En toch De achter de DigiD opgeslagen medische informatie is voor artsen en mijzelf. Je hoopt dat die informatie versleuteld en vooral veilig wordt opgeslagen. De Autoriteit Persoonsgegevens zag na controle geen aanleiding voor een nader onderzoek. Dat stelt mij enigszins gerust. Hopelijk is en blijft digitaal "alles onder controle".

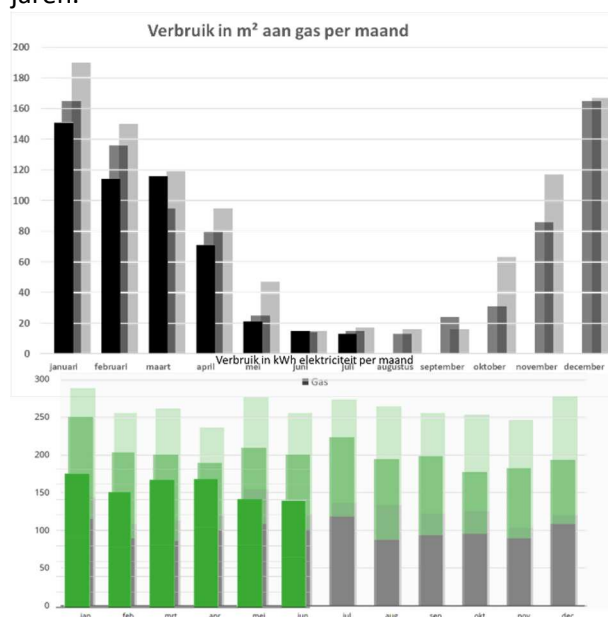
Tags: [Digitaal](#), [Veiligheid](#), [Gezondheid](#)

Energie

Begin deze maand liep ons meerjarig energiecontract af. Gelukkig hoefden wij daardoor de afgelopen winter geen hoge energieprijzen te betalen. Ook zorgen over ons verbruik in relatie tot het energieplafond hadden we niet. Halverwege de komende maand zal de energieleverancier de jaarlijkse afrekening opmaken. Even afwachten of onze besparing van energie ook financieel goed uitpakt.

Een half jaar geleden schreef ik al over onze pogingen om op ons gebruik van elektriciteit te verminderen. We hadden welliswaar nog een lopend contract, maar mede dankzij de media-aandacht zijn we meer energiebewust geworden. Vooral vanaf februari 2022 (inval Rusland in Oekraïne).

Ons energieverbruik is inderdaad aanzienlijk lager dan de voorgaande perioden. Vooral voor wat betreft de elektriciteit. Ik heb het afgelopen eerste halfjaar eens vergeleken met de twee voorgaande jaren.

Het gasverbruik vind ik altijd moeilijk te vergelijken. Het weer heeft daar veel invloed op. Vergeleken met vorige jaren is er toch een daling te zien. In hoeverre het scheelt dat de thermostaat ietsje lager staat weet ik niet. Wanneer ik kijk naar de rapportage van onze leverancier, gebruiken we maar een beetje meer dan gezinnen in een flatwoning. Terwijl we toch in een vrij riant hoekhuis wonen, waar ook overdag de verwarming gewoon aanstaat.

Bij ons elektriciteitsverbruik zie ik een forse daling. De ledverlichting en het bewuster omgaan met het gebruik van elektrische apparaten en laders geeft hier een positief resultaat. Weer uitgaande van de informatie van onze leverancier, gebruiken we met zijn tweeën momenteel evenveel stroom als een gemiddeld 1-persoons huishouden.

Het verbruik gaat dus zeker de goede kant op. Misschien kan het beter, maar we zijn volgens mij op de goede weg. Het afgelopen contract is nog niet verlengt. Ik wil dat graag samen laten lopen met de jaarafrekening. Eerst dus 1½ maand variabele tarieven. Overigens is de gasprijs nog steeds aan het dalen. Dat vind ik voor onszelf fijn, maar zeker ook voor de mensen die in minder goed geïsoleerde huizen wonen.

In onze buurt is daarom een energieproject gaande. Inmiddels heb ik een paar bijeenkomsten met informatie over het project bezocht. Daar werd ook aangegeven wat wij eventueel aan onze woning uit 2000 nog konden verbeteren. Goede informatie, maar ik ben er wel achter, dat we met ons huis en ons verbruik niet zo veel nuttig kunnen besparen. We gaan dus door op de ingeslagen weg. Stapje voor stapje energie besparen. Het lukt ons en het heeft een positief effect.

Tags: [Huis](#), [Energie](#)

Augustus

Zaterdag 5 augustus 2023, 11:15

Zomer of sportzomer

Het weer is de afgelopen weken niet bepaald om over naar huis te schrijven. Hooguit op een trieste maar eerlijke vakantiekaart. Ik heb medelijden met degenen die voor hun welverdiende vakantie en recreatie hun tent in eigen land hebben opgezet. Hopelijk kunnen ze genieten van andere dingen die aan deze zomer mooie herinneringen geven.

Er zijn mensen die offline de vakantie doorbrengen. Rustige recreatie. Meer aandacht voor elkaar en de nodige boeken en spellen in de bagage. Ik weet niet of ik dat met dit weer lang vol zou houden. Je kunt natuurlijk bij dit weer lezen of spellen doen, maar op den duur zou ik eerlijk gezegd de tentdoeken op me af zien komen.

Dan toch maar online? De media hebben al enige jaren de term sportzomer bedacht. Zowel publieke als commerciële omroepen proberen met gelikte programma's onze aandacht naar hun zender en de sportevenementen te lokken. Ook tijdens de vakantie. De analyses van 'deskundigen' gaan alle kanten op.

Allerhande presentatoren verschijnen op ons televisie- of laptopscherm. Daarbij jonge enthousiaste dames en oude zeurende heren. Bij de ene zender zinvolle en interessante informatie. Bij andere zenders gericht op kijkcijfers of de roem en glorie van de presentatoren zelf. Ruime keuze. Voor iedereen.

Zelf volg ik vooral de sporten waarbij het gaat om individuele prestatie en simpelweg zo snel mogelijk van A naar B. Dat snap ik tenminste. Ik geniet daarom van atletiek, een beetje autosport en vooral wielrennen. En gelukkig zit daar deze sportzomer vol mee.

'Mijn' type sporten heeft wel een nadeel. Veelal zie je alleen de winnaars op de voorgrond. In de achtergrond de resterende sporters. Letterlijk en figuurlijk op enige afstand. Bij wielrennen is er nog het voordeel dat er winnaars van vier klassementen kunnen zijn, maar de uiteindelijke media-aandacht is voor de leider van het algemeen klassement.

Als klein land hebben we trouwens sporters die echt met grote afstand voorop gaan. Femke Bol, Max Verstappen, Annemiek van Vleuten en Demi

Vollering,. Zij krijgen – terecht – veel aandacht. En het kan ons niet ontgaan zijn dat het Nederlands vrouwenteam inmiddels in de knock-out fase van het WK-voetbal speelt.

Mannenvoetbal volg ik trouwens al lang niet meer. Al het gedoe er omheen heeft bij mij de nodige afkeer gewekt. In het nieuwsbulletin: extreme beloningen en transfersommen, strafrechtelijke verdenkingen en veroordelingen. En bij de enkele wedstrijd die wel gespeeld is gaat na het vermelden van de uitslag de meeste aandacht naar het absurde supportersgeweld.

Aan het einde van het nieuwsbulletin wordt dan toch beter weer voorspeld. De wisselvalligheid kent een einde. De zon breekt volgens de vooruitzichten door. Temperaturen gaan stijgen en er komt waarschijnlijk minder regen. Misschien kunnen we komende week nog buiten genieten van de zomer. En anders zijn er voor augustus de nodige sportieve vooruitzichten. Het WK-voetbal voor vrouwenteams is volop bezig. Het 'Super WK' in Glasgow met de nodige Nederlandse wielrenners is al begonnen. We krijgen het WK-atletiek in Budapest, de Formule1 op Zandvoort en de Vuelta a España. Desnoods kunnen we deze maand binnen genieten van de resterende sportzomer.

Tags: [Zomer](#), [Recreatie](#), [Sport](#)

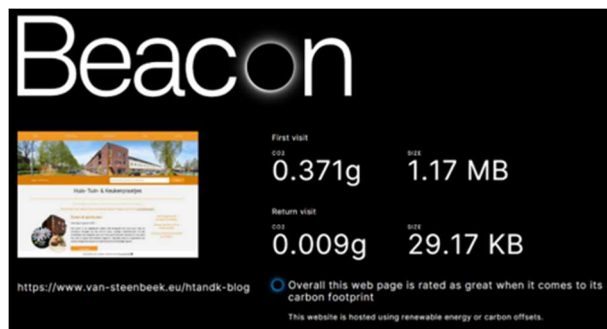
Digitale vergroening

Steeds vaker gaat het over onze “carbon footprint”. De CO²-uitstoot door ons eigen handelen. En dan gaat het niet alleen over de CO²-uitstoot voor wonen of reizen. Dankzij een post op LinkedIn kwam ik deze week terecht op een uiterst interessante website over 'digitale vergroening'.

De DigiHobbit schreef recent in haar blog [een interessante post](#) over het zo groen mogelijk publiceren op internet. Zij geeft daarbij handige tips voor duurzame websites en reikt daarbij eenvoudig te gebruiken tools aan. Haar website is gericht op ondernemingen, maar privé kan ik misschien een kleine bijdrage leveren.

Zo kwam ik er achter dat het bedrijf dat ons domein host voldoet aan de eisen van [The Green Hosting Foundation](#). Ik zit al jaren bij hetzelfde hostingsbedrijf, maar ik heb me nooit echt afgevraagd of hun datacentra gebruik maken van hernieuwbare energie. Dat blijkt het geval te zijn en dat voelt goed..

Ik leerde ook dat het uitmaakt hoe ik onze website duurzamer kan maken. Na een eerste test van onze startpagina was het belangrijkste verbeterpunt het afschalen van een paar afbeeldingen. Vooral de hoge resolutie en omvang van afbeeldingen kon, zonder verlies aan beeldkwaliteit, worden aangepast. Een tweede test via [Beacon](#) leverde al direct een betere uitslag van de CO²-meting.

De beginpagina van dit blog is volgens bovenstaande meting al in orde. Nu de rest nog. Op zich een uitdaging om ruim onder 0.5 gram bij elk eerste paginabezoek te blijven. De komende week of weken zal ik de rest van de website bekijken en eventueel aanpassen. Veel zal het misschien niet uitmaken. Zoveel bezoekers hebben we niet op onze website, maar alle beetjes helpen.

[De site van DigiHobbit](#) geeft meer tips voor CO²-besparingen. Vooral mijn niet vaak gebruikte (foto-)bestanden op de cloud-server kunnen voor een groot deel weg of overgezet worden naar een externe harde schijf. Dat scheelt weer in het gebruik van de servers. Ook mijn mailbox en smartphone kunnen wel een opfrisbeurt gebruiken.

Die selectie van wat ik wel of niet op een server wil hebben, zal nog een hele klus zijn. Daar maak ik een soort digitale najaarsschoonmaak van. Echt iets voor herfstachtige dagen. Ik zet het in de planning. Eerst nog even genieten van de zomer. Nog even rustig buiten in het zonnetje. Nadenken over bewust servergebruik en digitale vergroening.

Tags: [Digitaal](#), [Website](#), [Opruimen](#), [Energie](#)

Goede voornemens

Het einde van de zomervakantie is in onze regio nabij. Een nieuw schooljaar begint. Met het mooie weer van de komende week zal dat wennen zijn. Voor sommigen balen. Voor anderen misschien toch een opluchting.

Een nieuw schooljaar geeft verandering. Inmiddels is het al zichtbaar. De auto's van buurtgenoten, die we even hebben gemist, staan weer op hun min of meer vaste plek. De burens zijn terug in hun eigen omgeving. De meeste vertrouwde gezichten zijn gesignaleerd.

Van diverse kanten hoor ik dat de kinderen er ook wel aan toe zijn. De zomervakantie was schijnbaar voor hen lang genoeg. Het zijn niet alleen de ouders die dat denken. Gelukkig zeggen ook een aantal jongeren dat ze zin hebben in het nieuwe schooljaar. Met de nodige goede voornemens.

Volgende week verandert het straatbeeld nog meer. We zien dan de colonnes met scholieren weer langs komen. De hogere klassen zullen wat later de hun vertrouwde route nemen. In het begin zullen de brugklassers wel wat vroeger langs komen. Nog een beetje onzeker en met de nodige opwindning. Vaag herinner ik me dat ik vol ontzag vanaf het plein van de kleuterschool keek naar de jongens uit de 6e klas (nu groep 8) die naar het voortgezet onderwijs gingen. Die waren al bijna volwassen. Tegenwoordig vraag ik me af waar die grote rugzakken met die kleine kinderen naar toe fietsen.

Ik word ondertussen door Veilig Verkeer Nederland gewaarschuwd: "Ze gaan weer naar school. Pas je snelheid aan. Het wordt weer drukker in het verkeer. Let op de jeugd die weer naar school gaat."

Ik kan hier gaan mopperen over het verkeersgedrag van "de jeugd van tegenwoordig". Ze hebben geen aandacht voor het overige verkeer. Ze rijden met drie op een rij. Ze steken geen hand uit. En straks zullen ze het wel weer vertikken om de juiste verlichting te voeren.

Dat was in mijn jeugd echter niet anders. Het gemopper van anderen had daarbij trouwens totaal geen positieve invloed op mijn gedrag. Degene die het meeste invloed op mijn gedrag had, was ik simpelweg zelf. Zo was "de jeugd van toen".

Als "oudere van tegenwoordig" heb ik nog steeds de meeste invloed op mijn eigen gedrag. Ik neem me voor niet te gaan mopperen en relaxed aan het verkeer deel te nemen. Vooral wanneer ik naar en over een rotonde ga. Ik neem gewoon de tijd om even extra op te letten.

Goede voornemens horen blijkbaar ook bij een nieuw schooljaar. En net als bij de voornemens van januari wil ik deze voornemens lang volhouden.

Tags: [Vakantie](#), [Zomer](#), [Auto](#), [Veiligheid](#)

Hoop op Zegen

Deze week zijn de Iepen Fryske Kampioenskippen Skûtsjesilen (IFKS). Een meerdaagse zeilwedstrijd met historische skûtsjes op Friese wateren. We zijn gisteren naar Lemmer gegaan om de wedstrijd te zien. Helaas. Onze favoriet staat niet goed in het klassement en het weer wilde niet meewerken.

Velen kennen de wedstrijden van de Sintrale Kommisje Skûtsjesilen (SKS) met onder andere de Sneekweek. De SKS is een min of meer gesloten vereniging, die het aantal deelnemers bewust beperkt wil houden (14). Ook de toelating bij het openvallen van een plek is omgeven met allerlei zeer specifieke voorwaarden.

Daarom is in 1981 de IFKS opgericht. De Open Friese Kampioenschappen Skûtsjesilen worden in de week na de wedstrijden van de SKS gevaren. Dat daar behoefte aan was, was al in 1982 duidelijk. Aan de eerste wedstrijden van de IFKS namen 16 skûtsjes deel. Inmiddels is de IFKS gegroeid naar meer dan 60 deelnemers, die verdeeld over vier klassen deze week hun wedstrijden houden.

Eén van de skûtsjes is zondermeer onze favoriet. De 'Hoop op Zegen' (uit 1902) die dit jaar in de B-klasse haar wedstrijden heeft. In het zeil de vierkante letter P van de schippers uit de familie De Koe. Peter de Koe (1955-2020) kocht in 1990 dit skûtsje en bouwde het tot wedstrijdschip om. Vanaf 1991 neemt de 'Hoop op Zegen' deel aan de IFKS.

Helaas heeft onze favoriet in de wedstrijden van dit jaar niet veel succes. Maar dat mag de pret niet drukken. Op naar Lemmer om vanaf 11:00 uur te juichen voor de 'Hoop op Zegen' in de B-klasse. Misschien dat onze toejuichingen nog iets positiefs kunnen uitstralen. Fotocamera mee om een paar mooie foto's te maken.

Helaas. Onze reis heeft geen positief effect op de klassering. Er was nauwelijks wind. Ook de rest van het weer werkt niet echt mee. Het is heilig op het IJsselmeer. De skûtsjes zijn nog wel gestart in een grijze, kleurloze omgeving, maar er is geen snelheid in te krijgen. De wedstrijd werd afgebroken.

Soms zit het mee en soms zit het tegen. Ik had hier een verslag van de wedstrijd en kleurrijke foto's in de planning. Dat is niet gelukt. Om een indruk te geven hierboven foto's van een eerdere editie..

Vandaag is de laatste dag van de kampioenschappen 2023. Misschien is het team van de 'Hoop op Zegen' in staat degradatie te voorkomen. Daarvoor is dan wel een groot wonder (en heel veel zegen) nodig. Mocht dat wonder uitblijven, dan zullen we volgend jaar om 09:15 uur in Friesland zijn. Om te juichen voor de 'Hoop op Zegen' in de C-klasse.

Update: Wonder kwam vandaag niet. Sterker nog: Dikke pech. Door materiaalpech kon 'Hoop op Zegen' vandaag niet starten.

Tags: [Zomer](#), [Recreatie](#), [Sport](#), [Fotografie](#)

September

Zaterdag 2 september 2023, 11:15

Supermaan

Afgelopen week was er een blauwe supermaan. In nieuws- en weerberichten werd bij dit samenvallen van twee fenomenen stilgestaan. Op een mooie zomeravond hadden we het vanuit de tuinstoel kunnen waarnemen. Het was echter bewolkt en behoorlijk fris. En daarbij: Is het nu wel echt zo bijzonder of is er ruimte voor een nuancering?

Ik had natuurlijk met mijn camera en statief naar een mooie locatie kunnen gaan om de opkomst van de blauwe supermaan aan de verre einder op de foto vast te leggen. Helaas waren de omstandigheden niet bepaald zomers. Dus ik zag daarvan af.

Ik maakte afgelopen woensdag wel een kiekje van de volle maan vanuit ons eigen huis. Ik had het geluk dat de bewolking even niet in de weg zat. Met 35x optische zoom en een beetje bijsnijden is het evengoed een leuke foto van de blauwe supermaan.

Een blauwe supermaan komt niet zo heel vaak voor. Volgens de site van de Belgische VRT was de vorige blauwe supermaan in 2009. De volgende zal in 2037 te zien zijn. Dan vallen de fenomenen 'blauwe maan' en 'supermaan' weer samen.

Een 'blauwe maan' is overigens niet blauw. Er is bij dit fenomeen niets afwijkends aan de volle maan zelf te zien. Onze kalendermaanden lopen niet synchroon met de maancycli. Een cyclus van de maan duurt ongeveer 29½ dag. Er zijn daarom niet 12, maar gemiddeld 12,38 volle manen per jaar. Dus eens in de ongeveer 3 jaar zijn er 13

volle manen per jaar waarvan er tenminste twee in dezelfde maand te zien zijn. Die tweede volle maan in een bepaalde maand noemen we een 'blauwe maan'.

De term 'supermaan' wil zeggen, dat de volle maan vanaf de aarde groter lijkt dan gemiddeld. De maan draait niet in een volmaakte cirkel om de aarde, maar in een ellipsvormige baan. Bij een supermaan staat zij dichterbij de aarde en zien we dus een grotere maan. Dat is bij een kwart van de volle manen het geval. Net als bij een microma, waar zij verder dan gemiddeld van de aarde staat en wij dus een kleinere maan zien.

Om ook dit fenomeen maar even van een nuance te voorzien: Een supermaan is visueel groter omdat zij dichterbij de aarde is, maar het verschil is voor de meeste mensen alleen te zien als je bijvoorbeeld foto's met exact dezelfde instellingen met elkaar zou vergelijken.

Dit alles neemt niet weg, dat je van een blauwe supermaan schitterende foto's kunt maken. Vooral als de maan laag aan de horizon staat. Net als bij een zonsopkomst of -ondergang, lijkt de laagstaande maan dan een stuk groter. Dit is een grappig gezichtsbedrog. Ons brein vergelijkt de maan dan met de overige objecten die op de foto te zien zijn. De maan, die we aan een kale hoge hemel zien, is - ook optisch - echt even groot.

Volgens Quest was er met de blauwe supermaan een zeer zeldzaam fenomeen te aanschouwen. Hoe bijzonder het was moet ieder voor zichzelf bepalen. Ik vond het niet bijzonder genoeg om er op een bewolkte en vooral frisse avond in augustus voor naar buiten te gaan. Het was bepaald geen mooie warme zomeravond en visueel is een blauwe supermaan hetzelfde als een supermaan.

Tags: [Zomer](#), [Fotografie](#)

Schilderwerk

De afgelopen week was zomers en droog. Een mooie gelegenheid om het schilderwerk van ons huis nog even bij te werken. Een van de acht buitendeuren was absoluut aan de beurt. Ook het liggende deel van het keukenraamkozijn vertoonde iets te veel barstjes. De inwerking van de zon is daar op zijn heftigst.

Wat gebeuren moet, moet gebeuren. Ook al is het niet bepaald mijn hobby. Schilderwerk. Ik heb er geen uitgesproken hekel aan, maar ik doe het niet graag. En toch moet er soms een nieuwe verflaag op het houtwerk.

Schuren, plamuren, schuren, naden kitten, ruiten afplakken, gronden, opschuren en tenslotte nog twee keer aflakken. Met tussendoor de nodige wachttijd om alles goed te laten drogen. Schilderwerk is een klusje waarin veel tijd zit voor je resultaat ziet.

Dit keer is er niet zo heel veel houtwerk dat een nieuwe verflaag moet krijgen. Er hoeft ook niet vanaf een ladder of steiger gewerkt te worden. Daarom ga ik dit keer geen vakman inhuren. Tegen de tijd dat die kan komen is het schilderwerk trouwens al weer veel verder achteruit gegaan.

Ondertussen krijg ik (ongevraagde) post over kunststof kozijnen. Ik zie het al helemaal voor me. Mooie kunststof kozijnen met mooie ramen en deuren. Alles voorzien van triple glas en in de kleur die we wensen. Die ramen in een kiep/kantel-variant en dus makkelijk van binnen uit schoon te houden.

Het zou een oplossing zijn, maar het is een forse investering. In de folder staat een leaseconstructie, maar ik geloof niet in "achteraf sparen". Laat eerst het schip met geld maar langskomen. Dan zien we wel weer verder. Het schilderwerk is de vorige keer trouwens goed gedaan en er zijn geen deuren of kozijnen die al aan vervanging toe zijn. Ik houd het nog even bij een nieuwe verflaag.

Voor het kleine beetje schilderwerk van dit jaar heb ik het gereedschap en materiaal nog wel in huis. Inclusief de primer en de lak die de schilder de vorige keer heeft achtergelaten. Mijn oude motto 'zellef doen' kan weer van toepassing zijn. Het weer werkt mee en ik heb alle tijd. Nadat ik vroeg in de ochtend één of twee stappen neem, kan de betreffende deur de rest van de dag open staan. Het kozijn van het keukenraam is 's morgens nog in de schaduw, dus de verf droogt niet aan de kwast.

Uiteindelijk ben ik tevreden met het resultaat. De deur en het kozijn zitten weer strak in de lak. Net

als de rest van het schilderwerk dat zeker nog wel een jaartje mee kan. Nu schittert de nieuwe verflaag in de zomerzon en straks is het houtwerk beschermd tegen het herfstweer.

Tags: [Zomer](#), [Onderhoud](#), [Huis](#), [Herfst](#)

Airborne-herdenking

Gisteren keken we de film "A Bridge Too Far" uit 1977. Die verfilming van het boek van Cornelius Ryan gaat over de operatie Market Garden. Vandaag is in Ede de dropping van parachutisten op de Ginkelse Heide die ter herdenking van de slag om Arnhem jaarlijks gehouden wordt.

Van 17 tot 25 november 1944 werd in onze regio door geallieerde troepen hevig gevochten om de brug over de Rijn in handen te krijgen. Dit had het sluitstuk van het offensief Market Garden moeten zijn. Het was een brug te ver. Het lukte niet om de brug van Arnhem in handen te krijgen. Het uiteindelijke doel van operatie Market Garden werd niet bereikt. Het aantal doden, gewonden en vermisten bleek uiteindelijk hoger dan de verliezen bij de invasie in Normandië.

Al vanaf 1945 vinden er herdenkingen in onze regio plaats. Ik herinner me nog de herdenkingen uit mijn jeugd met toen nog vrij veel veteranen. Zij kwamen de slachtoffers van deze mislukte slag herdenken. Na 79 jaar zijn er natuurlijk nog maar een paar in leven. Dit jaar kunnen er maar vijf WOII-veteranen bij de herdenking zijn.

Al een aantal jaren ga ik niet naar de heide. Het is me daar te druk en je volgt niet zo veel. De vliegtuigen komen laag over ons huis terwijl ik via Omroep Gelderland de uitzending over de herdenking op de Ginkelse Heide zie.

De luchtlandingen van 1944 staan in onze regio gelukkig nog steeds in de belangstelling. In de maand september hangt - anders dan in mijn jeugd - aan steeds meer huizen een Airborne-vlag. Nieuwe kunstwerken en monumenten zijn min of meer recent ontstaan.

In 2019 is bij de schaapskooi het kunstwerk 'Vensters op het verleden' onthuld. Daarin is een gestileerde weergave te zien van de oorspronkelijke luchtlanding van 17 en 18 september 1944. Ook zijn er plaquettes met aanvullende informatie.

Bij het monument en het nieuwe kunstwerk op de heide wordt logischerwijze vooral stilgestaan

bij de militaire slachtoffers. Direct voorafgaand aan de luchtlandingen van Market Garden zijn in Ede echter ook burgerslachtoffers gevallen. Hun verhaal zie je niet in de film "Een brug te ver".

In het toenmalige Edese garnizoen waren tijdens de oorlog Duitse militairen gelegerd. Daarom werden in de ochtend van 17 september de diverse kazernes door de Amerikaanse Army Airforces en 's middags door de Britse Royal Airforce gebombardeerd.

Door slecht zicht, gebrekkige middelen en fouten in de navigatie zijn ook in bewoond gebied bommen terecht gekomen. Vooral rond de Parkweg in Ede-Zuid. De namen van de 69 daarbij omgekomen Edenaren staan op een monument uit 2009 waar gisteren weer een afzonderlijke herdenking plaats heeft gevonden.

Het relatief nieuwe monument staat in het plantsoen op de hoek van de Parkweg en de Johannes Bosboomlaan in Ede. Boven de plaquettes met de namen van de burgerslachtoffers is een gestileerde vleugel geplaatst met daarin de contouren van Amerikaanse en Britse bommenwerpers.

De Airborne-vlag wappert ook aan ons huis. Ter ere van allen die het leven lieten bij of vanwege de operatie Market Garden. En als medeleven voor al de nabestaanden. Opdat we niet vergeten.

Tags: [Herinneringen](#), [Geschiedenis](#), [Ede](#)

Eten volgens het seizoen

Vanmorgen begon om tien voor negen de astronomische herfst. Op de hele aarde duurt deze dag even lang als de nacht. De dagen richting de kerst worden korter. We zijn meer binnen bij lamp of kaarslicht. Het assortiment in de winkels wordt inmiddels aangepast aan het nieuw seizoen.

Het 'volgens het seizoen' eten wordt steeds meer gepropageerd. Het is een duurzame keuze om groenten en fruit te eten die van de volle grond of in niet-verwarmde kassen worden geoogst. Dus asperges in de lente en aardbeien tot augustus. En nu komen de herfstachtige en wat stevigere producten.

Feitelijk is dit concept voor mij een jeugdherinnering. Mijn vader had een grote moestuin, waarin diverse groenten werden verbouwd. Er was daardoor de nodige variatie. Bij ons niet elke zondag sperziebonen. Ondanks de beperking van het seizoen kwam er altijd wel wat anders op tafel.

Aanvankelijk werden de groenten door mijn moeder ook "ingemaakt". In Keulse potten of weckflessen. Later kwam er een vrieskist die de smaak en het uiterlijk van de groenten meer intact hield. Dus ook in de winter groenten uit eigen tuin.

Daarnaast werd ik naar de groenteboer gestuurd voor de groenten die mijn vader niet in de tuin verbouwde. Ook daar kon je zien welk seizoen er gaande was. In de supermarkt is dat beeld minder scherp. Tegenwoordig is er het hele jaar wel een basisassortiment te krijgen. Soms met wat minder regionale producten.

In de vroege herfst zet ik graag een combinatie van warme vijgen met blauwe kaas als voorgerecht op tafel. De vijgen zijn in deze maanden volop te krijgen. Even marineren in een dressing van honing en balsamicoazijn en daarna kort onder de grill. De Bleu d'Auvergne geeft een pittige toevoeging aan dit gerecht

Ik weet het best. Het is het seizoen voor vijgen, maar dan in het Middellandse Zeegebied. En die kaas is AOP en dus afkomstig uit de Auvergne in midden-Frankrijk. Niet zo regionaal allemaal en dus minder duurzaam. Maar ja. "Wat je ver haalt is lekker."

Volgende keer maar weer gewoon Nederlandse ingrediënten.

Tags: [Keuken](#), [Herinneringen](#), [Herfst](#)

Kachels poetsen

In mijn ouderlijk huis stonden vroeger kolenkachels. Niet echt handig en het was een enorm werk om alles warm én schoon te houden. Maar ja. We hadden kolenboeren in de familie. Mijn vader wilde zijn broers het brood niet uit de mond stoten. De overgang naar gashaarden duurde bij ons dus iets langer.

Ik weet nog goed dat de kolenkachels in ons huis voor de verwarming van de benedenverdieping zorgden. In de voor- en achterkamer twee glimmende haarden en in de keuken een potkachel met een grote fornuisplaat. Dicht bij de kachels was een behaaglijke warmte. Het vuur in die haarden had iets magisch.

Mijn ooms leverden de kolen. Antraciet voor de kamers. In de voorkamer werden de “luxe viertjes” gestookt en in de achterkamer de “daagse drietjes”. In de keuken werd volstaan met eierkolen. De kolen werden buiten opgeslagen in een groot kolenhok met aparte compartimenten. Voor mijn broer en mij was er de taak om de kolenkitten gevuld te houden.

Al met al was het niet de schoonste manier van verwarmen. Los van de uitstoot was er de nodige smeerbeol van de kolen en het verstuiwen van as als de laden van de kachels weer leeg gemaakt werden. Maar goed. Dat namen we toen voor lief.

In het voorjaar werden de kachels in de kamers schoon en weer mooi zwart gemaakt. De schoorsteenveger kwam langs om ervoor te zorgen dat er geen roet in de schoorstenen achterbleef. Gelijk werden de kraaienkappen gecontroleerd om nesten in de schoorsteen te voorkomen.

De kachel in de keuken diende tevens als fornuis, dus die bleef jaarrond zijn functie houden. In de kamers bleven de kachels doelloos staan. In de herfst kwam de zebaline weer tevoorschijn. De kachels werden stofvrij gemaakt en gepoetst tot ze mooi gingen glimmen.

Al die moeite hebben we gelukkig tegenwoordig niet meer. Toch zette deze herinnering mij nog even aan het denken. Het stofvrij zijn van de kachels zorgde er vroeger voor dat er geen schroeilucht in huis kwam. En dat stofvrij maken is nu eigenlijk nog het enige klusje wat ik ervan over heb gehouden.

Onze cv-ketel is door de installateur al schoongemaakt en nagekeken. De convectorputten heb ik deze week weer ontdaan van de spinnenwebben en uitgezogen. De radiatorborstel is in stelling gebracht om alle stof uit de radiatoren te halen. Zelfs de installatie van de vloerverwarming is schoon en stofvrij. Ik reken erop dat we het stookseizoen weer reukloos en opgeruimd kunnen beginnen. Gelijk hoop ik dat het stookseizoen gunstig uitpakt. Zeker nu de energiebelasting op gas in januari weer omhoog gaat. Van mij mag er straks een hele zachte winter komen.

Tags: [Opruimen](#), [Herinneringen](#), [Herfst](#), [Energie](#)

Gezellig

Soms krijg je een vraag, die je zelfs na het gegeven antwoord aan het denken zet. Dat gebeurde een aantal weken geleden. De vraag was: Welk Nederlandse woord gebruikte Obama in een speech, dat zich niet liet vertalen naar het Engels? Ik moest even zoeken, maar gelukkig kon ik het antwoord redelijk snel vinden.

Barack Obama vond het volgens zijn eigen zeggen “truly gezellig” in Nederland. Dat zei hij in een speech in maart 2014. Dat woord “gezellig” werd gezocht door een van onze Amerikaanse vrienden. Ik had me eerlijk gezegd nooit afgevraagd hoe je gezellig naar een andere taal kunt omzetten.

Toch schijnt het redelijk uniek te zijn. Nederlandse gezelligheid. Bij het vertalen naar Duits of Frans vind ik “angenehm” of “agréable”. In beide gevallen kom je dus niet veel verder dan “aangenaam”. Dat dekt de lading niet. Als ik naar het Engels moet vertalen kom ik niet verder dan “cosy”. Knus dus.

Gezelligheid is meer dan deze simpele vertalingen. Ook als je wilt uitdrukken dat iemand gezellig is. Als je er over gaat nadenken kom je tot een samenspel van allerlei Engelse bewoordingen. Social (sociaal), convivial (soepel in de omgang) of pleasant (plezierig).

In mijn antwoord aan onze vriend in Wake Forest kwam ik niet veel verder dan de volgende korte omschrijving van gezelligheid: “Een prettige sfeer, waarin je je aangenaam en welkom voelt.” Nog steeds beperkt, maar volgens onze Amerikaanse vriend omschreef dit het familiegevoel, waarover hij in de speech of de trouwerij van zijn zoon wilde uitweiden.

In de herfst en winter kan ik me letterlijk warmen aan de sfeer in huis. Ik vind het simpelweg fijn als vanavond de gedimde lamp een warm schijnsel over onze tafel spreidt.

Gezelligheid kent geen tijd. Wanneer het gezellig is, is het niet erg als de avond wat langer duurt. We zitten langer aan de eettafel voor het avondeten. We spelen daarna in alle rust een of meer spelletjes Catan. Het staat al klaar. Het mag gerust wat later worden. Gezellig.

Tags: [Huis](#), [Herfst](#), [Gezellig](#)

Herfstmenu

Vandaag begint in onze regio de herfstvakantie. Het weer heeft zich er inmiddels op aangepast. Na een schitterende nazomer is het herfst. En stiekem geniet ik daar wel een beetje van. Vooral culinair is voor mij de herfst een van de mooiste seizoenen.

Buiten is het weer ruiger. Regen, wind en een duidelijk lagere temperatuur. Binnen is het tijd om de thermostaat nog even te controleren. Het programma is nog geladen, dus dat zal wel goed gaan. Nog even kijken of de tijd goed is ingesteld.

Herfst. De tijd van koolsoorten, stoofvlees en appeltaart. Tijd voor robuuste en rustieke gerechten. Ik schreef er al eerder over: Eten volgens het seizoen. Wisselingen van het assortiment in de landelijke supermarkt en bij de plaatselijke slager of groenteboer. De herfst ligt in de schappen. Gewone en soms wat luxere producten.

Half oktober start traditioneel ook het culinaire wildseizoen. Je hoeft voor een wildgerecht tegenwoordig niet meer naar de poelier of een exclusief restaurant.

Ik vind het een feest om de herfst te proeven. Afgelopen zondag namen we vast een voorschot op het wildseizoen. Hertenbiefstuk, bospaddenstoelen en romige pepersaus. Spruitjes en kruimige aardappel om het compleet te maken. Voor mij een feestelijk menu.

We eten immers niet zo vaak wild. Het mag best iets bijzonders blijven. Herfst is ook het seizoen van stoofpotjes, een stukje draadjesvlees of een Hollandse stamppot. Niets mis mee. Ik geniet ervan. Van elk herfstmenu.

Tags: [Herfst](#), [Keuken](#), [Feestmenu](#)

Handschrift

Onafhankelijk van elkaar kregen twee kleindochters via school interesse in hun stamboom. Gelukkig wordt op scholen nog steeds stilgestaan bij het eigen voorgeslacht. Ik vind dat geweldig. Kennis van het verleden is misschien tegenwoordig harder nodig dan een mooi handschrift.

Mijn dochter stuurde me een berichtje toen op de scholen van beide dochters over stambomen gesproken was. Ze kon al gelijk wat vertellen over haar eigen voorgeslacht. Daarin zit onder andere het verhaal van Jan Pzn Sweelinck. De componist en organist, wiens portret op het briefje van 25 gulden stond.

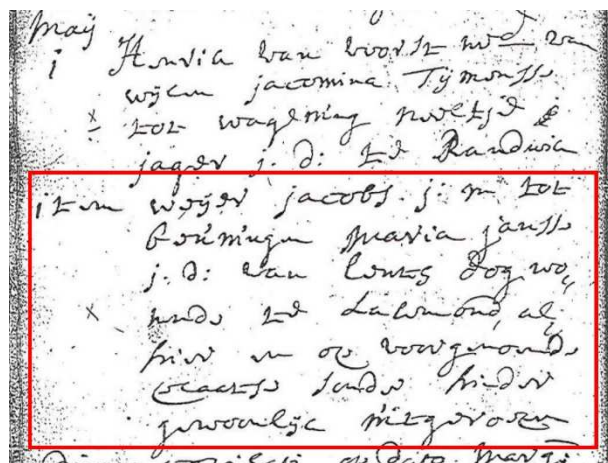
Het voorgeslacht van mijn schoonzoon was nog niet echt bekend. Nadat mijn dochter de gegevens van de grootouders van haar schoonouders had verzameld, kon ze via Familysearch al een hele stamboom zichtbaar krijgen.

Zelf ben ik iemand die ook graag de originele akten wil zien. In die oude akten staat namelijk vaak meer informatie dan alleen maar de dorre data van geboorte, huwelijk en overlijden. De verhalen achter de feiten geven de zwart-witte documenten kleur.

Dus zelf ook aan de slag gegaan. Dat gaat veel minder snel, maar langzaam maar zeker komen verhalen uit de geschiedenis naar boven. Binnen zitten vanwege herfstachtige omstandigheden is nu ook geen straf, dus ik heb alle tijd.

Het lezen van de akten van de burgerlijke stand is vaak nog redelijk te doen. Ook al kom ik soms geschreven teksten tegen die minder goed te lezen zijn. Vooral als het aan het begin van de 19e eeuw Franstalige akten betreft. Met daarin de Franse Republikeinse jaartelling, die in zuidelijk Nederland vaker werd gehanteerd. Dat is dan even puzzelen.

Voorgeslacht uit de periode van voor de 19e eeuw moet ik vinden in de kerkelijke administratie. Hier op de Veluwe meestal gewoon in het Nederlands. In het meer Rooms Katholieke zuiden vaak in het Latijn. En één ding hadden dominees en pastoors gemeen. Een belabberd handschrift.

Hier een inschrijving van een huwelijk uit Randwijk uit 1740. Ik kan me goed voorstellen dat de meesten hier geen chocola van kunnen maken, maar door wat ervaring kan ik het nog net lezen.

Gelukkig worden belangrijke documenten tegenwoordig uitgetypt en direct digitaal opgeslagen. Het handschrift is dus minder belangrijk geworden. Kennis van het verleden om het heden te begrijpen is nog steeds van groot belang.

Hoe dan ook. Ik vind het fijn om in oude documenten te zoeken naar de geschiedenis van

mijn kleindochters. Mijn eerdere onderzoeken waren veelal boven de rivieren. Nu speur ik onder andere in de archieven van de provincies Brabant en Limburg. En geloof me. Dat is echt weer anders. Zo ontdek ik steeds weer nieuwe dingen in oude documenten. Ook al is er sprake van een oud taalgebruik en belabberde handschriften.

NB: Voor de geïnteresseerden de betreffende tekst uit bovenstaand huwelijksregister is "Maj 1 ... item Weijer Jacobs j:m tot beuningen Maria Jansse j:d van Lents dog wonende tot Lakemond, alhier en op voorgenomde plaats sonder hinder gewoonlijk uitgeroepen".

Tags: [Geschiedenis](#), [Herinneringen](#), [Genealogie](#)

Grof vuil

Ooit leerde iemand mij, dat wanneer je iets nieuws aanschaft je gelijk het oude weg moet doen. Daarmee houd je een opgeruimd huis. Natuurlijk proberen we ons afval ondertussen wel te verminderen, maar soms komt er toch iets groots door de voordeur. Dus deze week ging iets groots door die zelfde deur naar buiten.

Ik kan me herinneren dat in mijn kinderjaren op bepaalde dagen van het jaar het grof vuil buiten gezet mocht worden. De gemeente kwam dan langs om al dat vuil van alle huishoudens in één keer op te halen. Volgens mij vooral rond de grote schoonmaak in het voor- en najaar. En als die schoonmaak klaar was en het grof vuil ondertussen was opgehaald, was dat altijd een feestje in mijn ouderlijk huis. Die vaste schoonmaak-momenten behoren al lang niet meer tot onze vaste gewoonten. Enkelen hielden of houden zich er nog aan vast, maar ondertussen ontstond het meeste grof vuil op willekeurige momenten. Daarom veranderde ook de service van de gemeente. Je moest bellen met het servicenummer van de afdeling afvalinzameling om grof vuil op te laten halen.

Daarmee kom ik op een wat flauwe anekdote. Een zeer gewaardeerde collega van ons beantwoorde regelmatig het servicenummer. Gewoonte getrouw nam je toen netjes de telefoon op met een goedemorgen/goedemiddag en duidelijk je naam. Zo was iedereen strak geïnstrueerd en dus ook onze collega Piet.

Op een dag belde een mevrouw het nummer dat in de gemeentegids stond. Piet nam netjes de telefoon op en kreeg de vraag "Mag ik grof vuil van u?" te horen. Haar bedoeling was overduidelijk. Toch kreeg ze prompt het antwoord "Jawel hoor. Hoeveel wilt u hebben?" Als collega's hebben we lang lol gehad om deze droge Groningse humor.

Terug naar het heden. Omdat ons afval dit keer onmogelijk in de eigen auto zou passen, heb ik de opvolger van de afdeling afvalinzameling laten weten dat ik het graag op wilde laten halen. Dat gaat tegenwoordig digitaal via de website of de app van de afvalcombinatie "De Vallei". Ik mis daarbij het gevatte antwoord en de droge humor van Piet, maar de afspraak werd netjes per mail bevestigd.

Ik heb geen zin om voor 07:30 uur op dinsdagmorgen alles klaar te zetten. Dat is mij te vroeg. Dus op de maandagavond heb ik het grof vuil naar buiten gesleept en op het trottoir klaar gezet. Eerst worden de grote aangemelde elektrische apparaten opgehaald. Even later komt een grote huisvuilwagen van de ACV voor de rest. Alles werd netjes ingeladen en in de wagen geperst.

We genieten al even van de nieuwe producten en de oude zijn het huis uit. Tot mijn eigen verbazing geeft me dat letterlijk en figuurlijk een opgeruimd gevoel.

Het haalt het niet bij het feestelijke moment van het einde van de grote schoonmaak van vroeger, maar toch ...

Tags: [Opruimen](#), [Herinneringen](#), [Digitaal](#)

November

Zaterdag 4 november 2023, 11:15

Zwammen

In Gelderland was afgelopen week een bijzondere zwam in het nieuws. In IJendoorn was namelijk een rode traliestinkzwam in de bamboestruiken van een particuliere tuin ontdekt. Zoals de naam al aangeeft, zit er letterlijk een luchtje aan deze zwam.

De in IJendoorn aangetroffen stinkzwam komt in Nederland niet vaak voor. In de afgelopen twee jaren was hij volgens omroep Gelderland maar twee keer gemeld op waarnemingen.nl. Misschien zit er niet alleen letterlijk een luchtje aan deze verschijning, maar ook figuurlijk.

In Europa schijnt de rode traliestinkzwam in het zuiden vrij algemeen te zijn. Ze groeit in Nederland nu nog alleen bij exotische planten. Dit laat echter zien dat het klimaat aan het veranderen is. Ik heb onderhand zelfs het idee dat de wijziging van onze klimatologische omstandigheden effect heeft op ons stadstuintje.

Dat hoeft niet altijd verschrikkelijk te zijn. Tuurlijk wil ik graag mijn steentje bijdragen aan het terugdringen van de CO², maar als er dan plotseling iets nieuws groeit, kan ik daar toch wel plezier in hebben. Een spontane verrassing van de natuur maakt mij, ook al is de oorzaak minder plezierig, wel vrolijk.

In onze tuin ontdekten we voor het eerst de gekraagde aardster, die ik - net als die unieke rode traliestinkzwam - nog nooit gezien had. Dat zegt niet zo veel, want volgens de eerder genoemde site is deze soort in onze provincie in de afgelopen week al 25 keer gemeld. In de afgelopen maand kwamen zelfs al 18 meldingen vanuit de Edese natuurgebieden. Geen zeldzaamheid dus. Hoe deze zwam plotseling in onze tuin is gekomen weet ik niet. Er komen elke keer wel wat zwammen onder de planten vandaan, maar dat zijn meer algemene paddenstoelen zoals de boschampignon.

Onze tuin heeft qua vorm en beplanting al 15 jaar zijn huidige inrichting. Sommige mensen vinden dat saai en willen regelmatig een nieuwe tuinaanleg. Ik laat onze tuin maar gaan zoals het gaat. De natuur en het klimaat geven evenzogoed wel ontwikkeling.

Zolang die micro-ontwikkeling van de biodiversiteit voor dit soort verrassingen zorgt, ben ik er blij mee. Er valt dan wat te zwammen over zwammen.

Tags: [Tuin](#), [Natuur](#)

Brand in de pastorie

In 1789 brak er brand uit in het pastorie-huis van de Rooms Katholieke kerk van Hernen. Dat was natuurlijk een ramp voor de pastoor en de hele Rooms Katholieke statie van Hernen. Het zal de gemoederen lang bezig gehouden hebben.

Die brand in de pastorie had afgelopen week ook voor mij nog een ongewenst effect. Wees gerust. Geen grote gevolgen, maar wel jammer. Ik ben nog steeds op zoek naar voorgeslacht van mijn kleinkinderen in Rooms Katholieke kerkboeken. Geen makkelijk opgave, maar het gebruikte Latijn begin ik gelukkig een beetje onder de knie te krijgen.

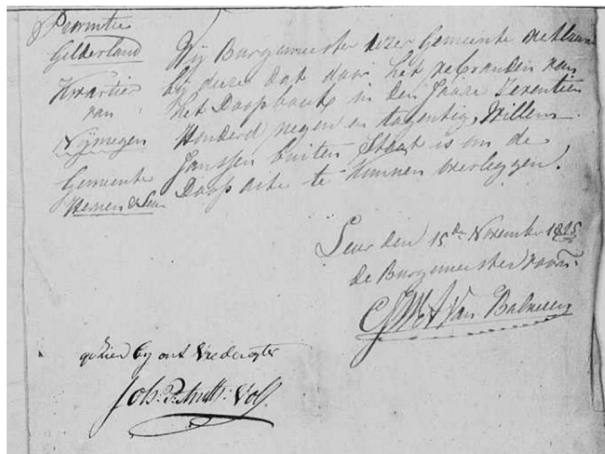
Gelijk zijn er andere zaken, die de speurtocht beïnvloedden. Door de vervolging van de aanhangers van de Rooms Katholieke leer is er soms weinig te vinden. Aan het einde van de 18e eeuw werden de Rooms Katholieke schuilkerken dan wel gedoogd, maar formele godsdienstvrijheid kwam pas in 1792. Er hangt nog steeds een soort verscholen sfeer over die oudere kerkboeken.

Gelukkig kan ik toch wat kerkregisters vinden in de catalogus van familysearch.com. Dit zijn de registers waarvan de scans opgeslagen zijn in de archieven van "de mormonen".

Het doel van die scans heeft overigens niets met genealogie van doen. Ook deze week was het nog even in het nieuws. Databestanden worden opgeslagen om postuum gedoopt te worden. "Niemand van het voorgeslacht mag verloren gaan."

Het Vaticaan wil niet dat bisdommen informatie uit hun parochieregisters doorspelen aan de mormonen. Op 5 april 2008 vaardigde de Vaticaanse Congregatie voor de Clerus zelfs een instructie uit om die postume herdoop te verhinderen.

Mijn uitgangspunt, dat ik alles in de originele stukken wil zien, wordt daarmee wel geweld aan gedaan. Soms helpen documenten die bij een huwelijk zijn overlegd in de zogenoemde huwelijksbijlagen. Er daar kwam ik iets bijzonders tegen.

Bij een huwelijk van een voorvader trof ik een verklaring van burgemeester van Balveren van Hernen en Leur. Hij verklaarde dat het bewijs van de doop of geboorte van de bruidegom niet geleverd kon worden. De Rooms Katholieke pastorie was namelijk in 1789 afgebrand, waardoor de kerkboeken verloren zijn gegaan.

Van een back-up op een veilige plaats - zoals wel voorgeschreven voor de officiële Nederduits Gereformeerde Kerk - was schijnbaar geen sprake. Dat bericht van burgemeester Van Balveren zal bij de aanstaande bruidegom en bruid voor verwarring gezorgd hebben.

Gelukkig was het toen - anders dan tegenwoordig - relatief simpel om je bestaan als documentloze aan te tonen. Met de hulp van een paar getuigen was het mogelijk om een akte van bekendheid op te laten stellen.

Als die getuigen onder ede voor de rechter verklaarden dat je was wie je was, werd er verder geen verhindering voor het huwelijk opgeworpen. Je had op die manier snel een geboortebewijs.

Ondertussen weet ik waarom ik gegevens van de Rooms Katholieke bevolking van Hernen niet kan vinden. Geen ramp, maar ik vind dat jammer. De stamboom van mijn kleinkinderen is een beetje uit vorm. Die brand in de pastorie heeft een aantal takken drastisch gesnoeid.

Tags: [Geschiedenis](#), [Pech](#), [Genealogie](#)

TV-generatie

Ik behoor tot de tv-generatie. Nog steeds. De generatie die opgroeide met televisie. Eerst alleen twee Nederlandse zenders. Later ook buitenlandse en commerciële zenders. Er is veel veranderd, maar wij doen het nog steeds. Tv-kijken.

In mijn ouderlijk huis kregen we niet als eerste in de straat een televisie. In mijn jonge jaren keek ik daarom op woensdag- en zaterdagmiddag de kinderprogramma's bij burens. Op de vroege zaterdagavond ging ons gezin Swiebertje kijken bij weer andere burens. Met natte haartjes, in pyjama en ochtendjas via het hekje tussen onze achtertuinten.

Bij bijzondere gelegenheden huurde mijn vader voor een week een televisie. Met een kamerantenne kon met moeite een beeld worden gekregen van het defilé voor het paleis Soestdijk. Op Koninginnedag en de week er om heen hadden we zelf een televisie in huis. Al snel kochten mijn ouders een eigen televisie. Geen gehannes met een kamerantenne, maar gewoon met een vaste antenne op het dak. Je kon kiezen tussen twee Nederlandse en drie Duitse zenders. Een afstandsbediening om te zappen had je eigenlijk niet nodig. De omroepverenigingen hadden hun eigen plekje binnen het programma. Wekelijks werd duidelijk via tv-gidsen gecommuniceerd wat er op de buis zou komen. De programma's van de eigen zuil waren vet gedrukt. En daar zat je klaar voor.

Nu is er een extreem groot aanbod in het standaard tv-pakket met de mogelijkheid om dat ook nog uit te breiden met aanvullende pakketten. We hoeven er zelfs niet meer voor thuis te blijven. De meeste programma's kunnen we via de gids nog even terugzien of zelfs even laten opnemen op "de schijf" in ons persoonlijke menu. Wel handig als je daarmee irritante reclameblokken kunt doorspoelen.

Wij kijken nog steeds graag televisie. Vooral bepaalde quizzen doen het bij ons goed. Ik heb er bijna 10 jaar geleden nog een leuk horloge aan overgehouden. Wij kijken vooral crime-series, leuke films of spelprogramma's en kunnen in ons abonnement on demand een scala aan films of series oproepen. Dat laatste doen we overigens zelden of nooit.

Tv-kijken is inmiddels iets voor ouderen. Onze kinderen zijn van een andere generatie. Zij streamen de films en series die ze willen zien van Netflix of andere streamingsdiensten naar hun telefoon of tablet. In hun kamer hangt nog wel

een HD-beeldscherm, maar eigenlijk is dat allang geen televisie meer. Het is gewoon een device in hun multimedianeetwerk om samen series te kunnen bingewatchen.

Voor ons is er genoeg ouderwets televisieaanbod en er staat meestal nog genoeg "op de schijf". Veel nieuws komt inmiddels via internet, maar we volgen ook de nieuwsuitzendingen en rustige talkshows van de publieke en commerciële omroepen. Dat zal aan mij niet zo snel veranderen. Ik doe alles nog even rustig aan. Ik ben immers van de TV-generatie.

Tags: [Herinneringen](#), [Digitaal](#), [Geschiedenis](#)

Herinneringen

We zijn deze week even weg geweest. Naar Weert om precies te zijn. Gewoon omdat we er zin in hadden. Even een midweek doorbrengen in een andere omgeving. Voor mij was het een mogelijkheid om herinneringen op te halen. Voor ons beide een mogelijkheid om nieuwe herinneringen te maken.

Vijftien jaar geleden werkte ik voor de gemeente Weert. Afgelopen woensdag heb ik daar de nodige herinneringen opgehaald. Na het stemmen even langs bij een “rioolmuseum in wording” en naar de gemeentewerf. Oude contacten verversen. Voor de rest was het een midweek om gewoon vakantie te vieren.

Het weer was zodanig dat we er op uit konden. Wandelen in de directe omgeving of met de auto naar andere plaatsen. Bij de brede Maas kijken, die veel water te verstouwen krijgt. Het voormalige ministaatje Thorn bezoeken en daar tot onze verrassing geen enkele toerist tegenkomen.

Kortom: Rust en ruimte. We hebben mooie plekjes gezien en even gewinkeld in een wat vroege kerstfeer. In het zuiden is die aankleding rond kerst trouwens anders dan in onze eigen omgeving. Daarin merk je wat van het rijke Roomse leven.

Omdat we in de buurt van België waren, zijn we even over de grens gegaan. Het blijft opvallend hoe de omgeving veranderd bij die passage. Betonwegen en een grote diversiteit aan bebouwing. Schitterende woningen naast kale rechttoe rechtaan bedrijfspanden. Een totaal andere ruimtelijke invulling dan we in Nederland kennen.

Onze “buren” op het vakantiepark hadden trouwens allerlei zaken meegenomen om vogels en eekhoorns te lokken. Niet helemaal natuurlijk, maar daardoor heb ik wel een paar leuke foto’s kunnen maken. Dankzij die burens was er vanaf de bank in onze bungalow ook steeds wel wat te zien.

En zo zijn er oude herinneringen opgehaald en nieuwe herinneringen gemaakt. De foto’s zijn uitgezocht en de afdrukken besteld. Ik ga ze weer ouderwets inplakken. Het nog niet gevulde nieuwe fotoboek ligt al klaar voor onze nieuwe en mooie herinneringen.

Tags: [Vakantie](#), [Herinneringen](#), [Recreatie](#), [Fotografie](#)

December

Zaterdag 2 december 2023, 11:15

Nog even herfst

Buiten is goed te merken dat december begonnen is. Tijd om binnen achter een kom warme koffie of chocolademelk te zitten. Dampende borden zelfgemaakte erwtensoep met grove Veluwe rookworst. Het is bijna winter, maar eerst nog een stukje herfst.

Aan de energie is het te merken dat het een stuk frisser is dan vorig jaar. Natuurlijk merkbaar aan de stand van de gasmeter, maar ook de eigen energie om naar buiten te gaan neemt zienderogen af met dit natte gure weer.

Bij mij althans. Ik ben meer een mens voor een warme omgeving. Wanneer het fris wordt, ben ik graag binnen aan de gang. En dat lukt ons in deze decembermaand prima. Zachtjes aan zijn we bezig met de tijdelijke inrichting van onze woonkamer.

Morgen is de eerste adventszondag, dus de kerstster wordt vandaag alvast voor het raam gehangen. Inclusief de vier adventslichtjes er onder. Ook de kerststal zal morgen weer in de kamer staan. De kerstboom en overige versiering mag nog even wegblijven. Traditioneel komen die bij ons de kamer in als Sinterklaas vertrokken is.

De meeste kerstversiering is nog in goede staat. Er zijn wat aanpassingen bedacht en aangekocht. We zijn daarom komende week niet zo druk met het aanbrengen van de kerstversiering. Voor de echte winter komt heb ik nog wel gelegenheid voor die laatste klusjes in de tuin.

Daar staat een van de hortensia's op dit moment nog volop in bloei. De bladeren kleuren al aardig rood, waardoor de bloemen in een mooi contrast komen. De lichte sneeuw van afgelopen week geeft op die bladeren extra effect.

Het zijn maar kleine dingen, maar ik wordt er vrolijk van. De charme van de herfst. Een mooi seizoen met een goed vooruitzicht naar de komende feestdagen. Werken aan een andere sfeer in huis. Plannen maken voor de kerst. Ik geniet er volop van.

Tags: [Herfst](#), [Tuin](#), [Huis](#)

Naderende feestdagen

Langzaam maar zeker komen de feestdagen dichterbij. Over iets meer dan twee weken zijn de kerstdagen er weer. De voorbereidingen zijn inmiddels begonnen. De winkels zijn deze week in een mum van tijd omgetoverd van het pakhuis van Sinterklaas naar mini kerstmarkten.

In ons huis is het ook te merken dat de kerstdagen aanstaande zijn. De kerstboom heeft na tien jaar een iets andere uitstraling gekregen. De invloed van de kerstfilms is voelbaar. De sfeer van de inrichting is veranderd. Niet beter of slechter dan normaal, maar misschien wat gezelliger.

Er zijn weer blijvertjes in onze kersttradities. Vorig weekend is de kerststal op het dressoir gezet. Voor meer informatie over onze kerststal verwijst ik naar het menu van deze website. Daar is de kerststal weer tijdelijk te vinden.

De folders van de supermarktketens zijn weer in culinaire tijdschriften veranderd. De uitgebreide kerstmenu's zal ik niet kopiëren, maar ik vind wel de nodige inspiratie. Het boodschappenbriefje bevat inmiddels artikelen die volgens de retailer bij het kerstdiner nodig of handig zijn.

En deze week hebben we ook de kerstkaarten weer geschreven. Het is een flinke stapel. Ik kan natuurlijk via sociale media of een appje de kerstgroeten verzenden. En toch vind ik het prettig om, heel ouderwets, de kerstgroeten via PostNL te versturen. Ik vind dat persoonlijker.

De kerstgroeten voor buitenlandse vrienden zijn inmiddels verzonden. Een van die kaarten is onderweg naar Barcelona. Die schrijf ik in het Catalaans. Omdat ik weet dat de ontvangers dat waarderen. Dankzij de vertaalapp op mijn telefoon ook voor hen: "Een (persoonlijk) kaartje. Kleine moeite, groot plezier!"

Tags: [PostNL](#), [Kerst](#), [Kaartjes](#), [Gezellig](#)

Fotoboek

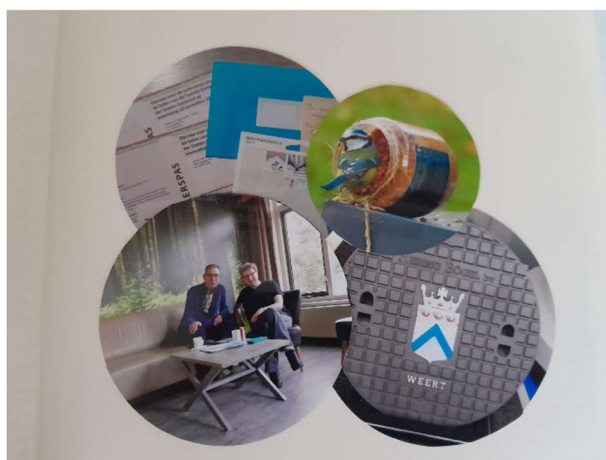
Al eerder vertelde ik in dit blog over onze midweek in Weert. Inmiddels is de actualiteit van deze vakantie verdwenen. De herinneringen blijven. En voor een deel zijn die herinneringen vastgelegd in een fotoboek. Niet digitaal, maar de foto's zijn afgedrukt en in een boek geplakt.

In mijn dagelijkse digitale fotoboek kwamen vandaag de foto's langs van de kerstviering met de afdeling OOR in de gemeente Weert. Vijftien jaar geleden alweer. Leuk om die digitale foto's terug te zien op mijn telefoon. Handig dat die foto's de herinnering levend houden.

Foto's maken had in mijn jeugd meer magie. Je probeerde het ideale moment vast te leggen met een eenvoudige camera, waarvan je het volle rolletje of de fotocassette naar de fotograaf bracht voor het ontwikkelen en afdrukken. Het moment dat je het resultaat zag kwam pas bij het ophalen van de foto's. En was het resultaat niet wat je had gehoopt, dan had je geen tweede kans. Het moment wat je wilde vastleggen had al dagen – zo niet weken – geleden plaatsgevonden. Met de foto's die je kreeg had je het te doen. Echte missers wilde de fotograaf nog wel eens terugnemen, maar daar kreeg je geen betere foto's voor terug.

Inmiddels nemen we heel veel foto's en kunnen we de mislukte opnamen naar de digitale prullenbak verwijzen. De resterende zijn achteraf mooier te maken. Helderheid, contrast en kleurintensiteit zijn simpel digitaal aan te passen. Elke foto-app levert daarnaast standaard filters. En dan zwijg ik maar over de bewerking van afbeeldingen met kunstmatige intelligentie.

De foto's die ik in onze vakantie in Weert maakte zijn uitgezocht. De kleur en helderheid heb ik gelaten voor wat het was. Wel heb ik natuurlijk de mooiste exemplaren uitgezocht. Uiteindelijk heb ik er 72 af laten drukken. Voor de ouderen onder ons: Net zo veel als twee fotorolletjes van 36.

En dan - heel ouderwets - aan de gang met een nieuw fotoboek, fotoplakkertjes en een scherp hobby-mes. Hier en daar zijn de standaard rechthoekige afdrukken van een andere vorm of afmeting voorzien. Voor de jongeren onder ons: Een aantal afbeeldingen zijn analoog gecropt. Het fotoboek van onze midweek Weert is klaar. Voor een logisch verhaal kon ik zelf nog wat materiaal uitprinten en meenemen in het fotoverslag. Hier en daar is tekst toegevoegd. Het fotoverslag is logisch en compleet. Het ligt klaar om herinneringen te delen of om zelf even bij weg te mijmeren.

Tags: [Vakantie](#), [Herinneringen](#), [Fotografie](#)

Kersttradities

Maandag is het Kerst. Morgenavond beginnen bij ons de feestelijkheden al. Op Kerstavond komen de eerste gasten mee-eten. Daarna de twee kerstdagen. Dat betekent drie keer een kerstdiner. Ik zie uit naar de Kerst, maar vooral naar de gasten die aanschuiven. Traditioneel weer extra gezelligheid in huis.

Op televisie waren de afgelopen weken elke avond 2 of soms 3 kerstfilms te zien. Die happy-end-films staan bol van de Amerikaanse kersttradities. Onze supermarkten spelen daar inmiddels ook op in. Er zijn bijvoorbeeld diverse bakmixen voor huisjes of poppetjes van peperkoek.

Op zich niets mis mee. Soms kies je er voor. Tradities maken doen we zelf. Het kerstdiner is bij ons immers ook al lang geleden tot een traditie gemaakt. En voor die kerstdiners sta ik graag in de keuken. Al vroeg begin ik met het samenstellen van een menu voor de feestdagen. Wie komen er mee-eten en wat wil ik dan op tafel zetten?

Die kerstdiners hoeven van mij geen hoogstaande culinaire kunstwerken te zijn. Als de gasten – en ook wijzelf – er maar van kunnen genieten. Misschien wat exclusievere ingrediënten, maar ik wil vooral dat het er feestelijk en dus aantrekkelijk uit ziet. Liever gezellig dan delicaus.

De planning is inmiddels op orde. De boodschappen zijn gedaan en de ingrediënten staan klaar in de voorraad- of koelkast. Hopelijk heb ik alles in huis, want gisteren stonden er al verkeersregelaars op de route naar en op het parkeerterrein van onze supermarkt. Vandaag en morgen wil ik niet in de winkels zijn.

Vandaag nog even wat dingen klaarzetten voor de aankleding van de tafel. Ook de kerststal staat klaar voor Kerstavond. Ik hoop dan met twee van de kleinkinderen het kindje in de kribbe te leggen en de ster op de stal te zetten. Ze zijn nog net jong genoeg om dat samen met hun grootvader te willen doen.

Dat ritueel is bij ons al enige jaren een kersttraditie. Voor mij misschien wel de meest waardevolle. Even in alle rust genieten van het moment. Het duurt niet lang. Geen poespas. Daarmee ook de komst van het Kerstkind vieren. Even stilstaan bij de essentie van het Kerstfeest.

Ik wens iedereen goede en gezellige kerstdagen.

Tags: [Kerst](#), [Gezellig](#), [Feestmenu](#), [Keuken](#)

Drie uit het Oosten

Nee, er zit geen fout in de titel. Dit is geen Bijbels verhaal. Aan het einde van het jaar nog even een beschouwende blik naar buiten. Over de kabinetsformatie met drie politici uit het oosten van ons land. Ze komen uit Enschede, Venlo en Deventer. Of deze Drie uit het Oosten ook wijs zijn weet ik niet.

"Van achteren zie je de koe in 't gat." Een uitdrukking uit de omgeving van Enschede. Het betekent zoveel als: "Achteraf is het altijd makkelijk kritiek te hebben." Fouten van anderen benoemen is makkelijker dan zelf goede dingen doen.

Daarom is oppositie voeren totaal iets anders dan regeren. De Drie uit het Oosten hebben veel kritiek op anderen, maar of ze zelf constructief beleid kunnen maken? Ik wens het te betwijfelen. Volgens mij komen ze er samen niet uit. Het enige wat ze gemeen lijken te hebben is de kritiek op anderen.

De eerste - uit Enschede - wil een nieuw elan in de politiek, maar dat gaat zeker 10 jaar duren. Hij wil er bij volgende verkiezingen dus niet op afgerekend worden. Hij denkt wijs te zijn, maar zijn gedrag lijkt mij meer het gedrag van een wijsneus. Hij stapt rond als een zelfingenomen haan. Trots op zichzelf omdat de rest niet deugd.

De tweede - uit Venlo - heeft de standpunten waarop hij gekozen is direct na de verkiezingen in de ijskast gezet. Haantje de voorste zijn is schijnbaar belangrijker dan beloften aan kiezers nakomen. Voor de duidelijkheid: Ik ben blij als die standpunten niet uit de vriezer komen, maar vreemd is het wel.

De derde - uit Deventer - hanteert de houding van de reddende moederkloek. Als ieder denkt zoals zij, dan heeft niemand een probleem. Volgens haar dan. Alles wat tegen haar voorstellen is, wordt met een emotionele uithaal als onzin betiteld. Dus haar standpunten gaan het in deze samenwerking ook niet halen.

Twee haantjes en een moederkloek. Die verhouding wil je ook niet in een kippenren. Een mogelijke samenwerking is nog ver te zoeken. Ook niet als je er een jonge hen bij doet. Het wordt vechten, krijzen en het leidt uiteindelijk tot niets.

Doe mij dan maar Drie Wijzen uit het Oosten. Zij stralen vertrouwen uit. Ze vertrouwden elkaar genoeg om samen op weg te gaan. En in dat onderling vertrouwen bereikten ze hun doel. Ze hebben onderweg problemen gehad, maar die hebben ze dan samen opgelost. Het waren immers wijzen.

De geschiedenis van toen is duidelijker dan de werkelijkheid van nu. Wat de drie wijzen bereikt hebben is inmiddels duidelijk. Ik kan niet in de toekomst kijken. Het is mij dus niet duidelijk wat de huidige drie uit het Oosten gaan doen. Welke koers gaan ze varen? Worden er problemen

opgelost? Komt het toch tot een samenwerking? En wordt onze samenleving daar dan beter van?

Een ding is in deze formatie overduidelijk. We hebben voldoende troubleshooters die van achteren de koe in 't gat zien. Hopelijk brengt het nieuwe jaar ons troubleshooters. In Den Haag kunnen ze er wel een paar gebruiken.

Ik wens u een goede en mooie jaarwisseling.

Tags: [Verkiezingen](#), [Verwachtingen](#), [Nieuwjaar](#)